

DIRVA

SECOND CLASS USPS 157-590

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER
19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO 44119
VOL. LXXVIII JUNE - BIRŽELIO 17, 1993 Nr. 22

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRASTIS

Viskas svarbu

VISKO PO TRUPUTĮ...

Antanas Dundzila

Kartais susikaupia minčių, kuriomis, atrodo, neverta varginti DIRVOS skaitytojų ištiesais straipsniais. Taip ir šiam numeriui sumečiau tokių skiedrų krūvelę.

Mūsų Henriko Radausko eilėraštis čia labai tinka mano nuotaikai: "Aš nestatau namų, aš nevedu tautos, (Aš sėdžiu po šakom akacijos baltos,)...Ir vamzdį paimu, ir groju, ir dainuoju..." Skirtumas toks, kad aš negroju, bet sėdžiu prie kompiuterio ir rašau – o už lango kokio tai medžio šakos sau žaliuoja.

Gal čia buvo paprašyta,
gal užsakyta?

Pažvelkime į Amerikos Lietuvių Tautinę Sąjungą, Amerikos Lietuvių Tarybą ir JAV Lietuvių Bendruomenę. Pirmųjų dviejų valdybų pirmininkai tuoj pat pasiskubino reikšti savo pasitenkinimą Vytauto Čekanausko paskyrimu Lietuvos ambasadoriumi. Gi LB-ė savo tradiciniai rudens metu ruošiamą politinę – visuomeninę konferenciją atkėlė į birželio mėnesį ir į ją pasikvietė LDDP vadą bei Ministrą Pirmininką A. Šleževičių.

Pirmųjų dviejų pirmininkų pasitenkinimai pateko net į Lietuvoje leidžiamą TIESĄ. Spėliotina, ar šitaip garsintis koks nors asmuo – pažįstamas ar buvęs šių pirmininkų bendradarbis – konkrečiai nepaprašė iš Lietuvos. Juk, kai ambasadorium 1991 buvo paskirtas St. Lozoraitis, tai tokių viešai reiškiamų pasiten-

kinimų iš vis čia neteko išgirsti.

Pagal turimas žinias, LB-ės atstovė vyko net į Vilnių Ministrui Pirmininkui asmeniškai kvietimą konferencijon įtekti. Tiesa, kaip matyti iš dabar siuntinėjamų LB-ės pranešimų, iš Lietuvos yra pakviesti taip pat keli kiti politikai. LB-ė, kaip matyti, turi daugiau pinigų tokioms išlaidoms už anas dvi organizacijas. Bet tie kiti politikai gali būti tik taip sau, scenos dekoracijai, statistų rolei pakviesti. Tik LDDP yra tikrasis valdžios ir jėgos branduolys. Todėl, kai reikia ieškoti kelių ar ryšių su Lietuva, kaip kad teigiama tame LB-ės laiške, tai kalba turi būti vedama su LDDP.

Labai abejotina, ar tie vieši konferencijos posėdžiai nutrauks tą "tarp Lietuvos ir išeivijos bręstantį konfliktą" (A. Gečys, DIRVA, V-27). Daugiau naudos gali būti ir – nuoširdžiai tikėkime – bus iš pasitarimų užkulisiuose. Gi dabar, svarstant tuos gal iš Lietuvos čia atėjusius prašymus reikšti pasitenkinimus, tai taip pat galima klausti, ar kas nors irgi subtiliai nepaprašė parūpinti kvietimo LDDP vadui (LDDP vado pareigos šiuo metu yra svarbesnės už ministro pirmininko!) A. Šleževičiui "pasirodyti" Amerikos lietuvių visuomenėje. Jei taip iš tikrųjų įvyko, tai čia jau prakvėpų visai neblogo diplomatija, būtų šio toks teigiamas reiškinys.

Lietuvos nacionalinė
M.Mažvydo biblioteka

Auksinė proga JAV LB-ei

Skaitytojus nustebinsiu: visgi yra vienas teigiamas bruožas Lietuvos Ambasadoriaus Washingtone pakeitime. Jo esmė tame, kad šis pertvarkymas atpalaiduos mūsų išeivijos talentingą Viktorą Naką labai reikalingai informacinei tarnybai. Tereikia prisiminti, kaip puikiai jis darbavosi anksčiau veikusiame Lietuvių informacijos centre.

JAV LB-ė čia turėtų nesnausti, bet V. Naku tuoj pat pasiūlyti profesinio lygio algą ir jo rankomis atgaivinti Religinės šalpos žinioje anksčiau puikiai veikusį Informacijos centrą Washingtone. Tokios įstaigos labai pasigendame, pasigendame V. Nako anksčiau išvystytų ryšių su amerikiečių spauda. Amerikos lietuvių visuomenės vardu Lietuvos bei lietuvių reikalus yra būtina aiškinti ir ginti. Šiam teigimui įrodymu galėtų būti, pvz., Jono Pabedinsko puikus straipsnis V-22 d. DRAUGE, "Doras nusiteikimas...". Tokias mintis privalu išvesti į tarptautinius vandenis, tai būtų atgaivinto informacijos centro paskirtis. (Valio J. Pabedinskui!)

Jau 1993 m. pradžioje naujasis Lietuvos Užsienio reikalų ministras bandė visą Washingtone Ambasados štabą "iššluoti". Nereiks stebėtis, kai ir V. Nako dabartinė tarnyba Ambasadoje baigsis su Ambasadoriaus St. Lozoraičio išvykimu. LB-ės išlaidoms Washingtone įstaiga informacijos srityje plačiau nesireiškia. Štai, dabar atsiranda tokiame darbe puikus, prietyręs kandidatas, tad privalu

(Nukelta į 3 psl.)

A. a. Antano Olio minėjimo akademijoje aktyviai dalyvavę: Dr. L. Kriaučeliūnas – ALTS pirm., akademijos vyriausias rengėjas, adv. A. Lapinskas – paskaitininkas, Jolita Kriaučeliūnaitė-Arcbaecher – akademijos pravedėja ir St. Briedis – ALTS vicepirm. akademiją uždaręs. Plačiau skaitykit Dirvos 5 psl. I. Kriaučeliūnienės nuotr.

SUSIJUNGĖ RUSIJOS LIETUVIAI

K. Kedaitis, mūsų Maskvos bendradarbis

Gegužės 8-9 dienomis Maskvoje įvyko Rusijos miestuose ir regionuose veikiančių lietuvių kultūros bendrijų atstovų suvažiavimas. Suvažiavimas nutarė visas šias lietuvių organizacijas, išsibarščiusias po plačiosios Rusijos kampelius sujungti į vieną, bendrą kultūrinę veiklą plėtoti organizaciją – Rusijos lietuvių bendruomenę (RLB).

Tai neeilinis įvykis Maskvos ir Rusijos kultūriniame gyvenime, todėl didžioji Lietuvos ambasados salė buvo pilnutėlė. Čia ir suvažiavimo delegatai, ir svečiai iš Lietuvos, ir Maskvos kultūrinių organizacijų atstovai.

Pirmasis, suvažiavimo delegatus ir svečius pasveikino, Lietuvos Respublikos pasiuntinys Maskvoje R. Kozyrovičius. Lietuvos Seimo sveikinimą perdavė Seimo narys E. Raišuotis. Vienybės naujai organizacijai palinkėjo respublikos Kultūros ir švietimo ministerijos atstovas A. Antanaitis. Daugiau Kultūrinio bendradarbiavimo su demokratine Rusija! – tokia pagrindinė mintis buvo respublikos vyriausybės patarėjo išeivijos klausimais S. Stungurio pasisakyme. Plėsti kultūrinį bendradarbiavimą su kitų tautybių bendrijomis, ieškoti naujų darbo formų, palinkėjo Maskvos tarybos nuolatinės komisijos nacionalinės politi-

kos klausimais atstovas R. Červoncevas. Gedimino ainis kunigaikštis A. Trubeckojus patarė savo darbams stiprybės semtis iš istorijos. Meilės gimtajam žodžiui savo darbe palinkėjo "Sanryšos" pirmininkas A. Augulis.

Kaip gerinant savo kultūrinę veiklą, bendrauti su vietos valdžios organais, kaip geriau bendradarbiauti su kitų tautybių kultūrinėmis organizacijomis ir kitais kultūrinės veiklos klausimais pasisakė maskviečiai K. Jorudas, N. Martyniuk, J. Laučiūtė iš Leningrado, murmanskietis A. Masiukas, Sibiro tautiečių atstovas V. Bernatonis, E. Čajauskas iš Karaliaučiaus ir kiti.

Ginčą, kas turėtų vadovauti naujai lietuvių organizacijai – Maskvos ar Sankt Peterburgo atstovas, išsprendė balsavimas: Rusijos lietuvių bendruomenės pirmininke buvo išrinkta maskvietė N. Zelbaitė – Martyniuk.

Buvo nutarta pasiųsti suvažiavimo laiškus, pasakojančius apie Rusijos lietuvių kultūrinę veiklą, apie pasitaikančias kliūtis šio darbo kelyje Rusijos Federacijos Prezidentui B. Jelcinui ir Lietuvos Respublikos Prezidentui A. Brazauskui.

Suvažiavimo dalyviams koncertavo Kauno akcinės bendrovės "Liteksas" ansamblis "Jotija" (vad. M. Pečiulis).

A. a. Antano Olio minėjimo akademijoje programą pildė menininkai Ričardas Sokas, Danutė Stankaitytė, dirigentas A. Vasaitis, E. Rūkštelytė-Sundstrom, Dalia Sokienė ir operos choro nariai.

I. Kriaučeliūnienės nuotr.

Girdėta iš Vilniaus

• JAU ANTRA SAVAITĖ KAI IŠ VILNIAUS NEGAU-NAME SUTARTŲ PRANEŠIMŲ. Tik žinome, kad ten dabartinė vyriausybė, nepatenkinta buvusios Eltos vadovybės darbu, daro tolokai siekiančius pertvarkymus.

Žinios iš Vilniaus jau beveik pusmetis kai netvarkingai siunčiamos oro keliu ar visai nesiunčiamos. Dabar, per savaitę tik dvi dienas – šeštadieniais ir sekmadieniais, banga 11750 per Maskvos radiją transliuoja į Canadą ir JAV žinias lietuvių kalba. Ta pačia banga ir tuo pačiu laiku girdimos ir Anglijos BBC stoties anglų kalba žinios. Jos taip susipina, kad nė vienos stoties žinių negali suprasti.

Ar kas rimčiau daroma, kad lietuvių kalba iš Lietuvos, į Šiaurės Ameriką ir kitus tolimus kraštus, žinių perdavimas susitvarkytų, atsakymo neturime.

• IKI ŠIOL LIETUVA NETURI ATSTOVYBIŲ SUOMIJOJE IR AUSTRIJOJE. Suomija Lietuvai yra labai svarbi dėl prekybinių santykių ir įvairių pagalbinių ryšių. Visi, atydziai sekantieji Suomijos norą pagalbos ranką tiesti Estijai, Latvijai ir Lietuvai dabar, kada ji nebeįaučia tokio spaudimo, koks buvo Sovietų Sąjungai nesubyrėjus, laukia, kad į ten būtų paskirtas daug pramantis atstovas.

Austrijoje ir ankstesniais nepriklausomybės metais atstovo nebuvo. Ten atstovo pareigas ėjo generalinis konsulas. Prekybiniai ryšiai buvo silpnoki, tik Austrijos aukštesnė mokyklose studijavo nemažas lietuvių būrys. O antrojo pasaulinio karo pabaigoje daug lietuvių ten buvo radę draugiską, karo metu apsunkintą prieglobstį.

• VASARIO 16 AKTO SIGNATARO DONATO MALINAUSKO, jo žmonos Sofijos ir sesers Filomenos palaikai, ten kenčiant tremtį ir mirus, buvo palaidoti Altajaus karšte. Jie gegužės mėn. pabaigoje buvo parvežti į Lietuvą.

• VĖL ATGYJA VILNIAUS KALVARIJOS – tokiu sakiniu birželio 1 d. rašinį pradėjo "Lietuvos Aidas". Jame rašoma:

"XVII a. antroje pusėje Verkių kalvose palei Nerį buvo įrengtas Kryžiaus kelias. Viskas čia priminė Kristaus kančią ir ėjimą į mirtį: Tiltas per Kedrono upelį, vartai, 35 stotelės. Buvo pastatyta ir Šventojo kryžiaus bažnyčia.

Du šimtmėčius šventė maldininkai garsiuosius Vilniaus Kalvarijos Sekminių atlaidus. Po pusantro šimto tikstančių sueidavo. Po karo, sovietų okupacijos metais, Kalvarijos buvo uždraustos. Bet žmonės nepaisė draudimo. Per vieną naktį sovietų kariškiai, apsupę Kalvarijų rajoną, susprogdino koplytėles, jų liekanas užkasė, sulygino su žeme.

Kryžiaus kelio atkūrimas pradėtas prieš 10 metų. Darbo ėmėsi šviesaus atminimo Vilniaus Jeruzalės klebonas Julius Baltušis. Jam į pagalbą atėjo istorikai archeologai, architektai restauratoriai, mūrininkai, kitų specialybių meistrai.

Vakar iš naujo pašventinta pirmoji atstatyta Kristaus Kalvarijų koplyčia "Pas Erodą". Pašventinti ir pirmieji vartai. Bažnyčia ir Vilniaus tikintieji deda daug pastangų, kad kuo greičiau būtų atkurtas visas Kryžiaus kelias. Prie koplyčios pirmas šventas Mišias aukoja vyskupas Juozapas Tunaitis.

Išpuolė Sekminių pirmoji diena. Buvo susirinkę sostinės ir apylinkių maldininkai.

• LITO KOMITETAS PASKELBĖ PAREIŠKIMA, kuriame rašoma, kad gyventojų indėliai, buvę Taupomajam banke iki 1991.02.26., turi būti indeksuoti (tai padarys Vyriausybė, ne Lito komitetas, nes jo funkcija persikirstyti gyventojų santaupas lito įvedimo metu), kad Lito komitetas negali vykdyti teisėsaugos organų funkcijų ir išaiškinti, kurie pinigai yra sukaupę neteisėtu būdu? tai – Prokuratūros, mokesčių inspekcijos reikalas. Finansų ministerija rengia pajamų deklaravimo taisyklės, jų kontrolę vykdys mokesčių inspekcija ir teisėsaugos organai. Lito komitetas neketina atsisakyti pildyti ankstesnių vyriausybės pažadų.

• NAFTOS TERMINALAS BUS STATOMAS BŪTINGĖJE. Tokį galutinį sprendimą Lietuvos respublikos vyriausybė priėmė birželio 9 dienos posėdyje. Ji nulėmė užsienio bei Lietuvos projektavimo įmonių laikinų mokslinių kolektyvų ir ekspertų išvados. Po ilgų diskusijų, atmetus daugelį kitų variantų, nutarta Būtingėje statyti plūduri tipo naftos bei jos produktų importo ir eksporto terminalą. Iš jo magistraliniu naftotiekiu nafta bus perpumpuojama į Mažeikių valstybinę naftos perdirbimo įmonę "Nafta". Metinis šio komplekso gamybinis pajėgumas – 12 milijonų tonų naftos ir 5,2 milijono tonų jos produktų.

Terminalo ir magistralinio naftotiekių projektavimo ir statybos užsakovo funkcijas pavesta vykdyti Mažeikių valstybinei įmonei "Nafta". Be to, skubos tvarka, pasitelkiant užsienio konsultantus, įmonė "Nafta" įpareigota organizuoti savo rekonstrukcijos ir naftos bei jos produktų terminalo su magistraliniu naftotiekiu į šią įmonę techninių projektų rengimo ir realizavimo konkursus.

• IMPORTŲ IR EKSPORTŲ REGULIUOS MUITAI. Nuo šių metų liepos 15 d. įsigalios Lietuvos vyriausybės nutarimas dėl muitų tarifų eksporto ir importo prekėms.

Be muitų mokesčių į Lietuvą bus galima įvežti mūsų pramonei reikalingas pagrindines žaliavas, gaminių pusfabrikačius, komplektuojančias dalis, energetikos, cukraus ir tabako žaliavas, grūdus, energiją taupančius prietaisus, žemės ūkio mašinas, keleivinio ir krovininio transporto prie-

LENKIJOS SEIMUI PASKUTINĖMIS GEGUŽĖS MĖN. dienomis pareiškus nepasitikėjimą ministerės pirmininkės Hanna Suchocka vyriausybei, penktajai po to, kai 1989 m. šalyje sugriuvo komunistinis režimas, porai dienų praėjus prezidentas Lech Walesa per televiziją visai šaliai pranešė, kad paleidžiamas seimas ir rugsėjo 12 d. vyks nauji rinkimai. Šis seimas buvo pirmasis demokratiškai žmonių išrinktas, sugriuvus komunistinei santvarkai.

Suchocka, pirmoji moteris Lenkijos ministerės pirmininkės pareigose, prieš tai pakartotinai kreipėsi į seimo narius, prašydama turėti kantrybės, nes Lenkija privalo sumažinti jos turimą deficitą, šaliai iš komunistinės santvarkos pereinant į kapitalistinę. Tarptautinis Monetinis fondas grąšina Varšuvai nutraukti duodamą paramą tuo atveju, jei deficitas viršys 5 procentus.

Suchocka kabinetas, kaip pranešama, eis pareigas iki rudens, konsultuodamas su prezidentu, tačiau negalės įvesti naujų įstatymų. Walesa sugestijonavo, kad jis, tvarkydamas ekonominius reikalus, galbūt, panaudos kai kurias prezidentui suteiktas nepaprasto mato galias. Kelioms dienoms praėjus ryšium su seimo paleidimu daugiau kaip 3,000 dešiniojo sparno demonstrantų protestavo prie prezidento rezidencijos reikalaudami, kad jis pasitrauktų. Tokia padėtis buvo Lenkijoje prieš DIRVAI išsiunčiant šią apžvalgą.

mones (išskyrus automobilius) ir daug ką, ko labiausiai trūksta ar pas mus negaminama.

Mokesčiai už išvežamus gyvulus, odas, žaliavas, neapdirbtą medieną kiek didesni negu už jų importą. Įvertinus ūkio ekonominę būklę ir valstybės interesus, laikinai uždrausta išvežti kiaules, grūdus ir jų produktus, raugintų dobilų sėklas, kai kurias chemines augalų apsaugos priemones.

• LIETUVOS KARO MUZIEJAUS BOKŠTE BUVO ĮRENGTI MUZIJOS VARPAL. Ilgą laiką jie buvo nutildinti, Muzikui Kuprevičiui juos atstačius dabar pavakais, nuo gegužės 1 d. iki rugsėjo 1 d., bus varpų muzikos koncertai. Kauniečiai kviečiami nuo 19 val. vakaro rinktis į muziejaus sodelį ir klausytis tos retos muzikos koncertų.

• IR ŠIAIS METAIS, NORS KIEK SILPNIAU, Lietuvoje buvo prarastas *Poezijos pavasaris*. Pranešama, kad Didysis tradicinis ažuolo lapų vainikas šiemet atiteko Algirdui Verbai. Valstybinės įmonės "Rimeda" prizas už geriausius poezijos vertimus į lietuvių kalbą paskirtas Kornelijui Plateliui. Net du prizus įsteigė akcinė bendrovė "Dovana" už lietuvių poezijos vertimus į užsienio kalbas ir apdovanojo gruzinų poetę Meri Šalvašvilį už antologiją "Šiuolaikiniai lietuvių poetai" (ji šį rinkinį ir sudarė, ir pati parinktus eilėraščius į gruzinų kalbą išvertė) bei baltarusių poetą Alesį Razenavą už lietuvių poezijos vertimų knygą "Baltos pilys ant kalnų".

Kauno pedagogai savo specialiu prizu apdovanojo Stasį Anglickį. "Nemuno" žurnalas geriausiu debiutantu "Poezijos pavasario" almanache pripažino Benediktą Januševičių.

Tradicinio vilkaviškiškių prizo dar laukia kelionė užjūrį: jis paskirtas Lietuvos rašytojų sąjungos narei, lietuvių išeivijos rašytojai Petronėlei Orintaitei. Į "Poezijos pavasario" šventę ji nebuvo atvykusi.

Labai daug plovimų Sarbjevijaus kieme susilaukė geriausia šių metų poezijos pavasario skaitovė – Vilniaus savivaldybės kultūros skyriaus prizininkė Monika Mironaitė. Ji skaitė mūsų poezijos klasiką.

Poezijos pavasario šventėje dalyvavo poetai iš Švedijos, Suomijos, Norvegijos, Danijos, Kanados, Lenkijos, Estijos, Baltarusijos, Gruzijos, Austrijos.

EUROPOJE IR PASAULYJE

AMERIKAI STIPRINANT SAVO KAMPANIJĄ PAVEIKTI UKRAINĄ, kad atiduotų jos žemėje esančius branduolinius ginklus, JAV gynybos ministeris Les Aspin birželio 5 d. buvo nuvykęs į Garmisch miestą, Vokietijoje. Čia susitikęs su Rusijos gynybos ministru generolu P. Grachev, aptarė planą, pagal kurį norima Ukrainoje esančias branduolines raketas išmontuoti ir po to jų užtaisų – branduolinių galvutų saugojimą pavesti tarptautinės kontrolės žinion. Siūlomo plano tikslas išspręsti Rusijos – Ukrainos ginčą, ką daryti su raketų užtaisais, jei jie bus išmontuoti iš Ukrainoje esančių raketų tuo atveju, kai jos vyriausybė sutiktų, kad raketos būtų išgabentos. Pagal siūlomą planą užtaisai pirmą kartą būtų perduoti tarptautinių inspektorių kontrolei, o po to pačios raketos išgabentos į Rusiją išmontavimui.

DIENRAŠTIS "CHICAGO TRIBUNE" NESENIAI PASKELBĖ straipsnį iš Yelabuga vietovės, Rusijoje, kur atvykę vokiečiai po 40 metų suranda ir lanko kapus savo tėvų ir brolių, dingusių II Pasaulinio karo metu ir po jo. Pvz. kpt. Ernst Brenner kapą, kuris Stalingrado mūšyje kartu su 621 vokiečių kareiviu pateko raudonarmiečiams į nelaisvę ir vėliau ten mirė, gegužės mėn. pirmą kartą ap-lankė jo 74 metų amžiaus sū-

nus Rolf Brenner, atvykęs iš Vokietijos. Tuo tarpu Rolf sesuo ir žuvusio kapitono duktė Lilo, 70 m. amžiaus, Yelabuga kapines ir savo tėvo kapą lankė jau trečią kartą. Šiuos lankymus tvarko speciali Vokietijoje veikianti organizacija – Vokiečių karių kapinių priežiūros lyga. Jos atstovas sako, kad iki dešimtojo dešimtmečio pradžios Sovietų Sąjungos vyriausybė atsisakydavo suteikti informaciją, kur palaidoti kare žuvę ir nelaisvėje mirę vokiečių kariai. Tačiau nuo to laiko įvairiais keliais buvo gauta informacija apie dešimtį sovietų kapinių, kuriose yra palaidota ir vokiečių belaisvių.

1989 m. tuometinis Sovietų Sąjungos vadovas M. Gorbačiovas asmeniškai perdavė Vokietijos pareigūnams oficialų sąrašą tų belaisvių, kurie palaidoti Yelabuga kapinėse. Jų tarpe ir kpt. Brenner, kuris, kaip ir daugelis vokiečių kareivių, buvo paimitas nelaisvėn 1943 m. pralaimėto mūšio dėl Stalingrado metu. Kaip rašoma straipsnyje, laimingi buvo kpt. Brenner vaikai, sužinoję kuriose kapinėse ilsisi jų tėvo palaikai. Tačiau daugeliui vokiečių tokia laimė nusišypsojo, nes iš daugiau kaip 2 milijonų buvusioje Sovietų Sąjungoje žuvusių ir dingusių vokiečių kareivių, daugiau negu milijonas buvo belaisviai. Dešimtyje jau žinomų kapinių tėra tik 2,200 paskirų kapų.

Vokiečių karių kapinių priežiūros lyga dar surado 118,000 atsitiktinių, įvairiose vietovėse išmėtytų paskirų kapų ir palaikus pradėjo perkelti į Novgorodo bei Volgogrado (buv. Stalingrado) kapines. Kaip praneša organizacijos atstovas, šiandien tose kapinėse jau yra maždaug po tūkstantį naujų kapų su perkeltais palaikais. Po 2 ar 3 metų jų jau gal bus apie 5,000. Tad toli gražu iki dviejų milijonų vokiečių, Hitlerio pasiųstų karan ir savo kaulus amžiams paguldžiusių buv. Sovietų Sąjungos plotuose.

ANDREW GREELEY, KATALIKŲ KUNIGAS, SOCIOLOGAS IR KNYGU

autorius neseniai parengė studiją, kurią paskelbė Tarptautinis Socialinių tyrinėjimų institutas. Studijoje paskelbti 13-koje šalių prarastų tyrinėjimų rezultatai rodo, kad žymi dalis tų kraštų gyventojų tiki į Dievą ir pomirtinį gyvenimą. Patys religingiausi žmonės esą JAV, Airijoje,

(Nukelta į 6 psl.)

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

DIRVA TEL. (216) 531-8150
FAX. 216 531-8428

P.O. BOX 19191 CLEVELAND, OHIO 44119 - 0191
19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

EDITOR: BALYS GAIDŽIONAS
DIRVA (USPS 157580)

Postmaster: Send address changes to DIRVA
19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-1091

Second-class postage paid at Cleveland, Ohio and additional mailing offices.
• Published Weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn. VILTIS, INC. •
Subscription per year \$30.00 • Single copy 65 cents. Air mail overseas \$100.00 yr.
Premerata metams \$30.00, pusei metų \$17.00 • Oro paštu į užsienį
metams \$100.00 pusei metų \$55.00 • Atskiro numerio kaina 65 centų • Straipsniai
pasirašyti pavardė, inicialais ar slapyvardžiu nebūtinai išreiškia redakcijos
nuomonę. • Nespausdinti straipsniai grąžinami tik autoriams prašant – Už skelbimų
turinį ir kalbą redakcija neatsako.

DIENOS, KURIŲ NEGALIMA UŽMIRŠTI

Juozas Žygas

Taip, birželio 15 data turi būti į granitą įkalta (nes varį ar bronzą dar pavogs) ir ugnimi įdegti, kad tauta neužmirštų. Bet ar tauta neužmirš? Atrodo, kad jau pradėdame mes tai užmiršti. Rūkose vartau Chicagos renginių kalendorių, manydamas, gal bus koks paminėjimas. Bet, deja, paminėjimų jau nebėra! Radau tik birželio 13 d. rengiamą Šaulių namuose gegužinę.

Aš neturiu nieko prieš gegužines, tačiau tą vieną savaitgalį, būtų galima nuo to susilaikyti. Dar taip neseniai būdavo skelbiamas gedulo mėnuo, nors žinoma, beveik niekas jo nesilaikydavo. O dabar jau ir vieno savaitgalio, susikaupimui ir susimąstymui nebegalime paskirti.

1940 m. birželio 15 d. prasidėjo Lietuvos okupacija, kuomet rusų tankai pradėjo žleigsėti Lietuvos vieškeliais ir miestų gatvėmis. Tuomet beveik niekas dar nesuprato, kad kraštą užplūdo košmariška sistema, kurios žmonės net išivaizduoti negalėjo. O išivaizduoti negalėjo todėl, kad sveikas protas nepajėgė to aprėpti.

Net lietuviai pataikūnai ir parsidavėliai, gal išskyrus Sniečkų, nesuprato į kokias šėtoniškas pinkles jie pakliuvo ir kitus įtraukė. Okupantai, kurie tik siaubą ir ašaras teatnešė, savo okupacijos metinių paminėjimui surengė ne parodą, bet masinį žmonių vežimą.

Jeigu to trėmimo nebūtumėme pergyvenę, tai greičiausiai, didžioji mūsų dalis nebūtumėme Vakaruose atsiradę. Apie tas baisiąsias dienas, Lietuvos spaudoje buvo taip rašyta. "1941 m. birželio 17 ar 18 dieną Naujosios Vilnios geležinkelio stotyje įvyko vienas iš kraupiausių prieškarinio žmonių vežimo į Sibirą epizodų. Tą dieną iš įvairių Lietuvos vietų suvažinę gyvulinių dviašių vago-

nų ešalonai su žmonėmis išsiriškiavo vienas šalia kito. Pro grotomis apkaltus langus žmonės pamatė vieni kitus, suprato likimo bendrumą... (Atgimimas 1991 birželio 13-20)".

Tomis dienomis visoje Lietuvoje girdėjosi klyksmas, vaitojimas, šunų staugimas ir neprižiūrėtų gyvulių baubimas. Tos dienos yra neužmirštinės ir jos negali būti užmirštos. Turime pasekti žydus, kurie prisimindami savo tautos nelaimę, paskelbė šūkį: "Niekomet neužmiršti ir niekuomet neatleisti". Tai dar neturėtų pažodžiui reikšti, kad panašias priemones turėtumėme prieš rusus panaudoti. Bet kol kas negali būti jokios kalbos apie draugystę, arba rusiakalbių teises, kuriais ir Brazauskas yra susirūpinęs. Lietuvos rusai, kurie gyveno 1940 m. birželio 15 d. yra lygiateisiai, o visi okupanto atsiųsti atėjūnai, jokių pilietinių teisių negali turėti. Pagaliau reikėtų nuo okupantų apsivalyti!

O dabar yra visai priešingai. Tų teisių neturi tremtiniai ar jų vaikai, kurie 1989 m. spalio mėn. Lietuvoje negyveno, kadangi jiems nebuvo sudarytos sąlygos sugrįžti, nors jų turi visi atsiųsti KGB-istai, prokurorai, tardytojai ir "opričnikai", o kartu su pilietyste yra ir teisė į "investicinius čekius". Reiškia, visi atėjūnai ir nutautintojai, nemokamai gauna ir tam tikrą dalį Lietuvos turto. Tie visi įstatymai buvo parengti, mūsų visų gerbiamo Landsbergio administracijos (turime ir to neužmiršti).

Dabar, minint tas siaubingas dienas, neužtenka tik gėles padėti ant geležinkelio bėgių ir pasakyti kalbas. Bet sugrąžinti tremtinius ir jų palikuonis (įskaitant ir mišrias šeimas), jas įjungiant į lietuvių tautą, o ne tik padidinti rusiakalbių skaičių!

Viskas svarbu

VISKO PO TRUPUTĮ...

Antanas Dundzila

(Atkelta iš 1 psl.)

nepraleisti progos! Jei tai būtų įvykdyta, tuoj pat pasiųsčiau nepaprasto pasitenkinimo laiškus DIRVAI, DRAUGUI ar gal net ir TIESAI...

VLIKO / ELTOS telefonai

Čia beveik komedija.

Kaip žinia, VLIKO / ELTOS veikla pasibaigė pernai liepos mėnesį – beveik prieš metus laiko. Nežiūrint to, apie pusmetį nebuvo susipakuota, ruošiamasi iš įstaigos išsikraustyti. Buvusi vadovybė skrajojo kitais reikalais, net Vilniuje darbo užbaigimą su išklmėmis atšventė. Tačiau gruodžio mėnesį Washingtono dar tebenuomota brangokos patalpos, tebekabojo VLIKO / ELTOS iškauba, o telefoną atsakinėjo mašina su nurodymais įkalbėti įrašą ir žadanti atskambinti. Apie šią padėtį pasiteiravus Tautos Fonde, 1993 m. sausio mėn. VLIKO / ELTOS įstaiga buvo išsikraustyta ir telefonas tada jau nebeatsiliepdavo (DIRVA, 1993-II-4, IV-29). 1993 gegužės 15 d. atsitiktinai išsukęs VLIKO / ELTOS telefono numerį, nustebau: įsijungė telefonistė ir pranešė, kad išsuktas telefonas pakeistas ir čia pat davė naują numerį sakykime, ne Tautos Fondo buveinės, bet kur tai Floridos valstijoje... Paskambinau tuo numeriu į Floridą ir paprasčiau kalbėtis su VLIKO / ELTOS pareigūnu... Įdomiai pasikalbėjome, bet apie tai gal kita proga (kai rašysiu ilgesnį straipsnį)...

Jei jums ši istorija atrodo

neįtikėtina, tai patys paskambinkit į neva tai užsidariusio, savo veiklą 1992-VII-1 d. pabaigusio VLIKO / ELTOS įstaigą. Tas telefonas Washingtono buvo ir tebėra 202-667-1980, paskambinimas kainuos tik keliolika centų...

Vytauto Landsbergio rūpestis

Kai balandžio pabaigoje Amerikoje lankėsi Vytautas Landsbergis, jis panorėjo susitikti su išeivijos spaudos darbuotojais, pasikalbėti į Lietuvą grįžusių tremtinių reikalais. Šiuo metu Lietuvoje yra pavojus, kad tremtinių ir politinių kalinių reikalai yra stumiami į šalį, net TREMTINYS, jų laikraštis, gali būti uždarytas.

Kai IV-29 Dulles aerouoste susėdome pokalbiui, Ponas Landsbergis kalbėjo konkrečiai. Šios jo kelionės (DIRVA, V-6) antrasis tikslas buvo organizuoti pagalbą mūsų tremtiniams grįžti iš Rusijos ir kitų sričių. Skačiuojama, kad tokių yra apie 40 tūkstančių. Kai kurie buvę Sibiro tremtiniai kuriasi Karaliaučiaus srityje. Tremtinių tarpe yra invalikdų. Ir anksčiau Lietuvon grįžę tremtiniai bei politiniai kaliniai buvo susidūrę su įsikūrimo sunkumais. Dabar gi naujasis Seimas dar pakeitė nuosavybės atgavimo įstatymą.

Yra įsteigtas Tremtinių grįžimo fondas. Yra atvežti ir p.p. Br. Nainiui, A. Zaprackui bei Lietuvos Ambasadose yra palikti kvietimai tą fondą remti. Paliktų dokumentų tarpe yra sunkią padėtį liudijanti medžiaga. Fondo

darbui vystyti išeivijoje ieškoma atstovų.

Šis rūpestis yra rimtas, aiškus ir aktualus. Išeivija, šiuo metu Lietuvoje remianti ne vieną šalpos darbo programą, čia irgi galėtų prisidėti. Tačiau visų pirma čia turėtų konkrečiai pasirūpinti Lietuvos valdžia bei už trėmimus daug atsakomybės nešanti LDDP-TSKP. Tremtinių bei politinių kalinių teisių ir šalpos prideramas sutvarkymas įrodytų, kad LDDP savo pačios žodžius vykdo: "...Politinę ir moralinę atsakomybę dalijasi visi buvę TSKP nariai. Ją suprato ir išperka tie, kurie dabar aktyviai dalyvauja demokratijos įtvirtinime Lietuvoje..." – citata iš "Neeilinio partijos suvažiavimo dokumentų", LDDP Tarybos sekretoriato leidinio Vilniuje 1991.

Valdžioje buvusių žodžiai

Buvęs premjeras Gediminas Vagnorius IV-24 Kaune tarp kitų dalykų kritikavo ir dabartinę Lietuvos ekonominę politiką. Tai, aišku, tuštoki žodžiai, kuriais, pats geriau reikalų netvarkęs, dabar bando kitiems kelių rodyti. Manau, kad visos buvusios valdžios neša atsakomybę už dabartinę padėtį. Tokios kalbos – tai bereikšmiai opozicijos pareiškimai. Savo kalboje G. Vagnorius pasakė ir tiesos apie LDDP igūdžius valdyti valstybę. "Jie neturi tų igūdžių, kadangi niekuomet nėra valdę valstybės. Lietuvą valdė Maskva, o jie tik perrašinėdavo instrukcijas. Gal būt tai yra viena iš priežasčių, kodėl visa veikla ribojasi tik valdžios paėmimu."

1993-V-29

Specialistai terapeutai iš New Yorko ramina kūdikį Vilniaus 6-toj Poliklinikoj. prieš pradėdant terapiją. A. Čiuberkis ir S. Krivickaitė pravedė kursus Vilniuje ir Klaipėdoje. Programą sustatė Catholic Medical Mission Board ir globojo Landsbergio Fondas.

V. Kapočiaus nuotr.

AR B. CLINTON YRA ANTRASIS J. CARTERIS?

Jonas Kazlauskas

Iš paskutinių 10 JAV prezidentų, pradėdant H. Trumanu, B. Clintonas populiarumas yra žemiausias po keturių mėnesių Baltuose Rūmuose. H. Truman turėjo 92%, po jo sekė L. Johnson su 78%, devintoje vietoje buvo Fordas, kuris mažai orientavosi, kas vyksta Rytinėje Europoje, su 42% ir dešimtoji vieta tenka dabartiniam prezidentui 36%.

Bėdų ir problemų netrūksta B. Clintonui. Nuo pat pradžios įvykių ir jo sprendimų eiga buvo ir yra labai vingiuota, – šiandien taip, ryt kitaip!

Nevykdytas pažadų, atidėjimas sveikatos draudimo programos, rimti sunkumai deficito sumažinimu, naujas energijos mokestis, Baltųjų Rūmų kelionių įstaigos bėdos, \$5,500.00 plaukų nukirpimas (\$200.00 už kirpimą ir \$5,300.00 už lėktuvą) ir problemos su teisingumo ministerijos pareigūnais ir jų nepatvirtinimais, paskutinis iš jų L. Guinier, kurios tėvas yra juodosios rasės o motina žydė, tai faktoriai prisidėję prie jo populiarumo lygio.

Paskutiniu laiku vis daugiau girdisi balsų, kad didžiausias kaltininkas visų problemų yra pats prezidentas, o ne jo patarėjai, respublikonai ar Kongresas.

Darbo yra begalės, laikas brangus, deja, o nevisada jį pilnai ir produktyviai išnaudoja – reikalų svarbumas ir pirmumas dažnai nukenčia.

Noras visiems įtikti labai sunku realizuoti, o dažnai parodo silpnumo ir stoka patyrimo.

Nepajėgumas ar nenoras deleguoti ir tikėjimas, kad pats geriau viską atliks, negu tavo pavaldiniai. Šis būdas kartais sulėtina reikiamus sprendimus, nes nevisada yra žinoma, kas už kokį planą – projektą yra atsakingas.

Abejojimas kur geriau sukti – į kairę ar laikyti vidurio, kaip buvo skelbiama rinkiminės kompanijos metu.

Nežiūrint visų B. Clintonas nesėkmingų žingsnių dar per anksti jį vadinti antruoju Carteriu.

Laikas ir didesnis patyrimas darbe yra jo pusėje. Ekonominis pulsas pamažu gyvėja, bedarbių skaičius mažėja, nors tempas yra lėtas, nuošimčiai už paskolas žemi, infliacija, išgąsdinusi balandžio mėnesyje kai kuriuos finansinius sluoksnius, dar tebėra pažabota, nors aukso kainos yra pakilusios.

Prezidento štabas perorganizuotas. Jo priešakyje jau stovi buvęs R. Nixono ir R. Reagan politinis strategistas. D. Gergen yra 51 m. am-

žiaus. Jis padėjo R. Reagan įtikinti balsuotojus dėl Reaganomics, B. Clinton siekia to pačio tikslo parduoti savo Clintonomics.

Naujasis Baltųjų Rūmų administracijos ir politikos koordinatorius yra šiltai priimamas tų demokratų, kurie nori kad prezidentas labiau artėtų prie centro ir būtų jaunesnis abiems partijoms nes be respublikonų bendravimo bus sunku praveisti didieji projektai.

Nepamirškime pakto, kad

MERGAITEI IŠ LIETUVOS GRAŽINTA SVEIKATA IR GYVYBĖ

5 1/2 metų kaunietei Ligita Nasickaitei prieš mėnesį laiko Bostone Franciskan Children's Hospital buvo atlikta sudėtinga žandikaulių rekonstrukcijos operacija, išsibėjęs jos gyvybė. Ligita gimė be apatinių žandikaulių, kas trukdė jai normaliai kvpuoti, kramtyti bei nuryti maistą.

Dėl nepakankamo deguonies kiekio ir maitinimosi mergaitei grėsė mirtis. Tokioj sunkioj būklėj Ligita apžiūrėjo chirurgas dr. Martin J. Dunn, kai jis š.m. pradžioje su Bostono "Lietuvos Vaikų Globos" organizacijos sponsoruojama 14-kos medikų misija konsultavo ir operavo mažus pacientus Vilniaus universitetinėje vaikų ligoninėje Santariškėse.

Mergaitei skubiai buvo reikalinga operacija, kurios (šiuo metu) Lietuvoje dar negalima atlikti. Iš viso Lietuvoje yra apie 200 vaikų, turinčių veido, nosies, burnos ertmės deformacijas (žandikauliai, kiškio lūpos, vilko gomuriai ir t.t.).

Esamomis sąlygomis 70-iai iš jų Lietuvoje nėra galimybių atlikti operacijas ar pagydyti. Ligitos ir jos mamos Reginos Nasickienės kelionę finansavo Lietuvos krepšinio žvaigždė Šarūnas Marčiulionis. Jas priėmė savo namuose ir globoja Henrikas ir Nancy Čepai iš Reading, MA. Operacija, gydymas ir ligoninė suteikti nemokamai.

Birželio pradžioje mergaitė su mama grįžta į Lietuvą. O dabar Ligita ir jos išgyjimo istorija susilaukė neįprasto Amerikos spaudos ir televizijos reporterių dėmesio. Be didelės apimties straipsnių "The Boston Globe" ir TV reportažų žinių laidoje, praeitą penktadienį gegužės 21 d., ji kartu su mama ir p. Čepais dalyvavo Pirmosios Pasaulio Veido Chirurgų Konferenci-

B. Clintonas pradžioje 1992 m. buvo tik vienas iš kelių kandidatų o lapkričio mėnesyje jau buvo išrinktas prezidentu, kas parodo, kiek daug jis pasiekė.

Demokratai būtų labai patenkinti, jei prezidentas pakeltų savo populiarumą iki sekančių 1994 m. rinkimų, kada net 34 senatoriai bus renkami.

Geresni rinkimų daviniai, palankesnis ūkinis klimatas, dalinis gyventojų pamiršimas praeitis problemų ir sėkmingas deficito programos pravedimas Kongrese, gali būti tie šviesūs žiburėliai, kurių mūsų prezidentas laukia.

jos iškilmingame priėmime Kennedy Bibliotekoje Bostone. Konferencijos pagrindinis rengėjas dr. M. Dunn suteikė mažajai dalyvei garbę įteikti apdovanojimą Šveicarijos profesoriusiui Hugo L. Obgeweser, pripažintam pasaulyje veido chirurgijos mokytojui ir pradininkui.

Birželio 19 d. dr. M. Dunn ir dvi med. seserys vėl vyksta į Lietuvą, kur savaitės

PRISIMENANT VISUOMENĖS VEIKĖJĄ IR ŽURNALISTĄ EDVARDĄ LENKAUSKĮ

Salantų apylinkės gali didžiulis tuo, kad jose gimė ir užaugo garsūs savo meto Lietuvos žmonės – vyskupas Motiejus Valančius, rašytojai kunigas Kazimieras Pakalniškis, Kajetonas Rokas Nezabitauskas, Kiprijonas Juozapas Nezabitauskis, lituanistas Antanas Salys, kurio 90-ies metų jubiliejus iškilmingai šiemet buvo paminėtas jo gimtinėje Reketės kaime.

Šiemet taip pat sukanka 90 metų, kai gimė visuomenės veikėjas, žurnalistas Edvardas Lenkauskis.

Jis gimė ir užaugo Skaudalių kaimo ūkininko Jono Lenkausko šeimoje. Mokslo pradmenų semtis tėvai jį leido į Salantų valdišką pradinę, o vėliau – į Skuodo vidurinę mokyklą.

Išvykęs į Kauną, baigė Tumėno suaugusiųjų gimnaziją ir stojo į universitetą studijuoti teisės. Baigęs mokslus, dirbo valstybės kontrolės revizoriumi Susisiekimo ministerijoje.

Visą gyvenimą E. Lenkauskis buvo aktyvus visuomenininkas. Dar 1923 metais jis stojo savanoriu į sukilėlių gretas ir dalyvavo Klaipėdos krašto prijungime.

Studijuodamas Kaune, drauge su kitais įkūrė univer-

Pirmoj nuotraukoj: Ligita Nasickaite apžiūri prof. H. Obgeweser. Pasilenkęs vertėjausia H. Čepas.

Antroji nuotraukoj: Dr. M. Dunn ir prof. H. Obgeweser (dešinėje) aptaria sėkmingą Ligitos Nasickaitės žandikaulių operaciją I Pasaulio Veido chirurgų Konferencijos uždaryme Bostone, Kennedy bibliotekoje, 1993 m. gegužės 21 d.

bėgyje tęs "Lietuvos Vaikų Globos" jau metus laiko trunkančią kryptingą medicininę pagalbą Lietuvai. L.Ž.

ištikimais vėliavos obalsui – Tautai jaunąsias jėgas!"

Už nuopelnus tautinio jaunimo sąjungai jos šefas Antanas Smetona 1935 m. gegužės 10 d. Edvardą Lenkauskį apdovanojo II laipsnio Trijų Liepsnų žymeniu.

Kaip ir daugelio tarpukario Lietuvos visuomenės ir politikos veikėjų, E. Lenkausko likimas buvo tragiškas. Po 1940 metų birželio mėnesį įvykdytos sovietinės okupacijos jis pakliuvo komunistų nemalonėn ir 1941 m. birželio 14 d. kartu su žmona Elena ir šešiamete dukrele Aldona buvo suimtas ir ištremtas į Sibirą. Mirė traukinyje, nepasiekęs tremties vietos.

Julius Kanarskas

SUSIORGANIZAVO LIETUVOS ATSARGOS KARININKAI

Lietuvos kariuomenės karininkai yra susiorganizavę į Lietuvos Atsargos Karininkų Sąjungą. Sąjungos vadovybė kviečia visus Lietuvos kariuomenės kadro ir atsargos karininkus, gyvenančius tėvynėje Lietuvoje ir svečiose šalyse, jungtis draugėn ir tapti LAKS nariais, atsiunčiant vardą, pavardę, adresą, karinį laipsnį ir vieną 3x4 cm. foto nuotrauką. Siųsti dim. mjr. Juozas Krakauskas, Jogailos 12 bt. 5, 2001 Vilnius, Lithuania.

Gavusi šiuos duomenis, sąjunga atsiųs nario kortelę. Nario ženkleliai tinkami nešioti švarko atlepe bus išsiuntinėti nariams. LAKS taip pat leidžia keturis kartus per metus išiešanti žurnalą KARDAS. T.P.

ANTANO OLIO PRISIMINIMUI SKIRTA AKADEMIJA

Juozas Žygas

Minint žymiojo Amerikos lietuvių veikėjo Antano Olio, 35 m. mirties sukaktį, Tautinė sąjunga surengė jo pagerbimą. Pagerbimas buvo suderintas, su diena prieš tai vykusiu A.L.T. sąjungos, "Vilties" draugijos, "Dirvos" ir "Naujosios Vilties" atstovų suvažiavimu. Minėjimas įvyko gegužės 30 d. Jaunimo Centre. Nors buvo stiprus lietus, bet tai žmonių neatbaidė. Tie, kurie atsilankė, turėjo progos dalyvauti labai aukšto lygio kultūriniame rengime – minėjime. A. Olio buvo įvairaspalvė asmenybė, jis buvo ne tik teisininkas, visuomenės veikėjas, bet ir žmogus su aiškiu meniniu palinkimu. Jis buvo Birutės choro vadovas ir dirigentas ir didžiųjų koncertų organizatorius, tad ir tiko jį paminėti su aukšto lygio kultūrine akademija.

Minėjimas buvo pradėtas gana punktualiai. Dalyviams susirinkus ir susėdus, prožektoriai apšvietė scenos gilumoje, didelį A. Olio portretą. Minėjimą pradėjo Jolita Kriaučeliūnaitė – Archaecher.

"Gerbiame šio prasmingo minėjimo dalyviai:

Prieš 35-rius metus, po ilgos ir nepagydomos ligos, dar pačiam amžiaus brandume, išsiskyrė iš mūsų tarpo taurus lietuvis, gilus patriotas, žymus Amerikos lietuvių visuomenės veikėjas, tautinės minties ugdytojas, Amerikos Lietuvių Tautinės sąjungos vienas iš kūrėjų, pirmasis pirmininkas, garbės narys a.a. Antanas Olis.

Antanas Olis visą savo gyvenimą buvo pašventęs visuomeniniam, politiniam ir organizaciniam darbui. Ilgametis Margučio remėjas, Balfio steigėjas, muzikas, dirigentas, didžiųjų renginių organizatorius.

Kada Lietuva nešė sunkų okupacijos jungą, ir buvo atskirta nuo laisvojo Vakarų pasaulio geležinė uždanga, Antanas Olis, eidamas aukštas pareigas Respublikonų partijoje palaikė ryšius su Kongreso nariais ir žymiais politikais, vis keldamas Lietuvos laisvės bylą.

Antano Olio išėjimas paliko didelę spragą Amerikos Lietuvių visuomeniniam, kultūriniam ir politiniam gyvenime. Tą spragą pajuto ir Chicagos miestas, nes neteko pavyzdžio, sau lygaus netu-

rinčio Sanitarinio Distrikto prezidento.

Tris dešimt penktųjų mirties metinių proga, skirdami šį minėjimą a.a. Antanui Oliui prisiminti, susikaupimo minute pagerbkime jo šviesų atminimą.

Dabar išgirsime Antano Olio gyvo žodžio įrašą iš 1953 metų Margučio radijo laidos. Šį įrašą paruošė Margučio vedėjas Petras Petrutis".

Minint Mindaugo 700 m. vainikavimo sukaktį, Washingtono buvo surengtas Amerikos Lietuvių Tautinės sąjungos vardu, lietuvių sąskrydis. Ta pačia proga buvo atidaryta meno paroda. Dabar įterpsiu savo prisiminimus apie tos parodos genezę. Kadangi ją organizuojant teko ir man truputį nagus prikišti.

Minint Lietuvos nepriklausomybės 30 m. sukaktį, dar gyvenant Vokietijoje, Hanau stovykloje, (kuri buvo centrinė) buvo suorganizuota jungtinė meno paroda. Tą parodą aplankė iš netolimai esančio Frankfurt a/M aukštieji Amerikos kariniai pareigūnai, senatoriai ir kongresmenai, buvo aprašyta "Stars & Stripes" ir vokiečių spaudoje. Dabar vartau tos parodos nuotraukas, deja, tuomet jų neaprašiau. Tik po viena pažymėta, kad parodą atidarant kalba IRO gen. direktorius Adams, šalia jo stovi Vyr. Lietuvių komiteto pirm. Pov. Gaučys ir žurn. A. Merkelis. Įterpiaiu tos parodos genezę, kadangi ją susidomėjo A. Olis ir jo rūpesčiu, parodos eksponatai buvo atvežti į Ameriką ir vėliau, kaip jau buvo minėta, išstatyti Washingtono. Jis buvo plačių polėkių žmogus, tad nesitenkino tik "parapiniais" renginiais. Tame įrašė jis paminėjo, kad: "Tuo sąskrydžiu – įtraukiant ir amerikiečius, buvo daugiau atsiekta, negu vieniems veikiant per porą metų". Minėjimą raštu sveikino ambasadorius Anicetas Simutis. "Lietuva buvo užgulusi tamsi naktis, bet ji praėjo, kuomet 1991 m. rugsėjo 17 d. tapo Jungtinių Tautų nare (laisva citata J.Ž.)."

Toliau sekė paskaita: "Antano Olio gyvenimas ir jo darbai". Adv. Antanas Lapinskas, Olio bičiulis ir jo žygių bendradarbis, vaizdžiai papasakojo apie jo asmenį ir

Mišrus operos choras, diriguojamas A. Vasaičio, a.a. A. Olio minėjime įspūdingai pildęs dainų programą.

veiklą. Dar jo vaikystėje, tėvas pastebėjo jo palinkimą į muziką ir meną. Tėvas būdamas biznierių – bankininkas ir laikraščio leidėjas suprato, kad menininko duona nebus nė lengva, nė skani. Tą savo nuomonę sūnui jis pasakė. Tad Antanas, turbūt tėvo paveiktas, pasirinko studijuoti teisę, kurią baigė Chicagos universitete su "Doctor of Jurisprudence laipsniu". Tais pačiais metais išlaikė valstybinius egzaminus ir pradėjo advokato praktiką. Pradėjęs advokato praktiką ir vėliau įsijungęs ir į politinę veiklą, jis neužmiršo savo pirmosios meilės – meno. Jis "Margutį" ir lietuvių išvedė į didžiąsias sales ir miesto centrą. Auroroje tuomet buvo galinga radio stotis, kuri pasiekdavo New Yorką ir Tennesse. Per tą stotį jis transliavo lietuvišką muziką.

Jis nieko nedarė savo vardu, bet A. Vanagaičio arba "Margučio". Nesvetima jam buvo ir politinė veikla. Prsidėjęs Lietuvos okupacijai, jis aktyviai įsijungė į Lietuvai Vaduoti Sąjungą, kurios jis buvo pirmasis pirmininkas, taip pat jis buvo ir pirmasis pirm. Lietuvių Tautinės Sąjungos. Čia buvo paminėta tik dalis jo politinės ir visuomeninės veiklos. Jis buvo Lietuvos nematęs ir lietuviškos mokyklos nelankęs, bet gražiai kalbėjo lietuviškai ir didžiavosi lietuviu būdamas. Tad A. Lapinskas ir užbaigė savo paskaitą: Lietuviais esame mes gimę... Žinant, kad A. Lapinskas yra turbūt Olio amžininkas, tad susirinkusieji pagerbdami jo amžių ir tokią gražią paskaitą, jį pagerbė atsistojimu ir gausiu plojimu.

Akademine dalį užsklėdė Jolita Kriaučeliūnaitė trumpu žodžiu taip kalbėjusi:

"Per palyginti trumpą, bet vingiuotą ir prasmingą,

skausmais ir džiaugsmiais perpintą gyvenimo kelią a.a. Antanas Olis pasistatė paminklą kietesnei už varį, kurio kaip Romėnų poetas Horacijus sako: "Jokios rudys negadins, nei laiko dulkės neužneš."

Šiandien, minėdami a.a. Antano Olio 35-erių metų mirties sukaktį, geriausiai įprasminsim Jo prisiminimą sekdami jo gyvenimo pavyzdžiu.

Velionio aukščiausias tikslas, kuriam paaukojo brandžiausius savo gyvenimo metus, išsipildė: Lietuva laisva ir nepriklausoma. Tai yra didelis atpildas už jo darbus ir pastangas."

Po to buvo padaryta pertrauka.

Po pertraukos vyko meninė dalis, kurios repertuaro iš programos nesu linkes nurašyti. Sol. Danutė Stankaitytė atliko dvi dainas ir ariją iš "Grażinos" su Alvydo Vasaičio palyda. Tenka pasidžiaugti, kad Danutės balsas tebėra aukšto lygio, galingas ir techniškai apvaldytas. Atrodo, kad dar daug metų ji mus galės džiuginti. Operos vyrų choras atliko dvi dainas. Paskui Karvelėli mėlynasis – Č. Sasnauskas, kartu su sol. Egle Rūkštelyte – Sundstrom. Dainos susirinkusiųjų buvo šiltai priimtos.

Didingai nuskambėjo vergų choras iš operos "Nabucco"... Giuseppe Verdi. Gražiai ir didingai pasirodė miš-

rus operos choras. Paskui teko išgirsti specialiai šiam minėjimui choro išmokatą: Mano tėvynė iš "Finlandia", koncertinė melodeklamacija... Jean Sibelius. Deklamavo Dalia Sokienė, atliko Lietuvių Operos choras diriguojamas Alvydo Vasaičio. Prie fortepiono Ričardas Sokas. Tiek choras, tiek solistai visus susirinkusius maloniai nustebino. Beveik visuotina nuomone, meninė dalis buvo aukšto lygio. Svečiai iš Clevelando sakė: "Tikėjomės gero rengimo, bet ne tokio gero"! Programos atlikėjams buvo prisegtos ir įteiktos gėlės.

Baigiamasis žodis... Stasys Briedis, ALT s-gos vicepirm. Akademija buvo užbaigta visiems bendrai dainuojant – Lietuva brangi...

Baigdamas šį rašinį noriu išduoti mažą paslaptį. Viso šio renginio "spiritus movens" buvo dr. Leonas Kriaučeliūnas, kuriam talkininkavo visa šeima – net trys generacijos. O po visko dar važiuojame į Tautinius Namus, kur vyko vaišės ir kurios praėjo be įprastų oficialių kalbų. Tik gaila, kad svečiai iš Clevelando, pavalgę išskubėjo automobiliu atgal į namus.

NEPAMIRŠKITE
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

 INTERPOSTMIR CO. 108 Molnar Dr. West Seneca, NY 14224 Tel / Fax: (716) 675-7666		NEW LOCATION Open 5-8 P.M.
SUMMER SPECIAL		
Parcel 1:	(22 lbs.) sugar (22 lbs.) rice (22 lbs.) flour	PRICE \$ 65.00
Parcel 2:	(3 gal.) vegetable oil	\$ 39.00
Money: min. \$100. — \$17.— home delivery 2 WEEK DELIVERY GUARANTEED !!! SEND YOUR ORDER BY MAIL TODAY!!!		

120 gimimo metines minint

PAGERBTAS
JURGIS BALTRUŠAITIS

Šviesų gegužės 8 d. rytą, Vorovskio gatvėje prie namo Nr. 24 plazdėjo Lietuvos ir Rusijos valstybinės vėliavos, trenkė muzika, skambėjo dainos, gausiai rinkosi žmonės...

11 valandą, Maskvos me-ro J. Lužkovo ir Lietuvos Respublikos pasiuntinio R. Kozyrovičiaus dešinės paima ir patraukia šilkinę juostą, prilaikančią prie šio namo pritvirtinto bareljefo uždangalą. Ir šios iškilmingos minutės dalyviai išvysta didžiojo lietuvių poeto Jurgio Baltrušaičio, jungiančio rusų ir lietuvių literatūras, portretą, kurį metalė įkūnijo skulptorius M. Šnipas ir architektas J. Stravinskas.

Paminklinėje lentoje įrašyta: "Čia 1920-39 m. gyveno ir dirbo pirmas Lietuvos respublikos pasiuntinys Rusijoje ir Tarybų sąjungoje poetas Jurgis Baltrušaitis".

Daug šiltų žodžių pasakęs apie lietuvių poetą ir diplomata Jurgį Baltrušaitį, Rusijos sostinės meras J. Lužkovas pareiškė įsitikinimą, kad Maskvos ir Lietuvos Respublikos ekonominiai ir kultūriniai ryšiai dar labiau suklestės abiejų valstybių labui, taikiam visam pasaulio žmonių sugyvenimui.

"Literaturnyj vestnik" ("Literatūros laikraštis") vyr. redaktorius E. Jodkovskis nušvietė paprasto Lietuvos kaimo vaiko Jurgelio kelią į pasaulinės literatūros žvaigždes. Jis pažymėjo, kad ir Jurgio Baltrušaičio, Dž. G. Bairono, H. Ibseno ir kitų pasaulinės literatūros klasikų kūrinių vertimai į rusų kalbą liko nepralenkiami.

Memorialinio poetės M. Cvietajevos muziejaus esančio kaimynystėje, direktorė

N. Kaverina – Ligkina papasakojo apie M. Cvietajevos kūrybinę bičiulystę su Jurgiu Baltrušaičiu, apie jo asmeninę paramą neproletarinės krypties rašytojams.

Lietuvos Respublikos pasiuntinys R. Kozyrovičius padėjo Maskvos miesto vadovybei, kūrybinėms organizacijoms ir visiems šios iškilmingos valandos dalyviams, atėjusiems pagerbti šviesų poeto ir diplomato Jurgio Baltrušaičio atminimą 120-ją gimimo metinių progą.

K. Kedaitis

JUOZO ŽYGO PADĖKA

Dėkoju žurn. A. Juodvalkiui, Vl. Būtėnui ir S. Masišioniui mano 75 m. jubilėjaus proga apie mane rašiusiems, "Dirvai" ir jos redaktoriui tinkamai spaudoje pristatiusiems.

Dr. L. ir I. Kriaučeliūnams balandžio 30 d. į restoraną bičiulių būrį sukvietusiems. Dėkoju visiems ta proga mane pasveikinusiems. Sūnui Edmundui surengusiam šeimyninius pietus ir parengusiam sentimentalią dovaną.

Dukrai Ramonai ir žentui Algiiui, kurie gegužės 23 d. sukvietė būrį artimųjų ir bičiulių į "Old Barn" restoraną. Ta proga išskirtinai dėkoju Irenai Kriaučeliūnienei, kuri mano dukrai talkininkavo, ir gražiu poetiniu žodžiu vaišes pajvairino ir joms vadovavo. Prel. J. Prunskiui už prasmingą invokaciją. Ta proga mane sveikinusiams: A. Juodvalkiui – žurnalisto bičiuliui ir lietuvių žurnalistų sąjungos vardu, E. Valiukėnienei – lietuvių tautinės sąjungos Chicago skyriaus; A. Osčiui – lietuvių Fondo valdybos

(buvusios); M. Remienei – "Draugo" vajaus ir renginių k-to; B. Jasaitienei – LB Socialinės tarybos ir LB-nės; S. Endrijonienei – Jaunimo Centro valdybos; dr. L. Kriaučeliūnui – Vidudienių pokalbių klubo. Raštu svei-

EUROPOJE IR PASAULYJE

(Atkelta iš 2 psl.)

Lenkijoje ir Italijoje, o mažiausiai religingi Olandijoje ir anksčiau buvusiose socialistinėse šalyse: Slovėnijoje, Vengrijoje ir Rytų Vokietijoje. Pastaroji yra vienintelė šalis, kurioje į Dievą tiki tik mažuma gyventojų.

JAV Dievo būvimu tiki 94 procentai jų gyventojų, 92 proc. Airijos gyventojų, kai Olandijoje tiki 50 proc., o rytinėje Vokietijoje tik 26 procentai. Devyniose šalyse gyventojų daugumą tiki į pomirtinį gyvenimą: nuo 80 proc. Airijoje, 78 proc. JAV iki 33 proc. Slovėnijoje, 26 proc. Vengrijoje ir 12 proc. rytinėje Vokietijoje.

Nežiūrint, kad Bažnyčia yra atskirta nuo valstybės, JAV rikiuojasi penkių šalių

kinusiam "Dirvos" redaktoriui B. Gaidžiūnui. Visiems dalyvavusiems, sveikinu siems ir dovanas įteikusiems. Taip pat visiems vaišių dalyviams už bendrą dovaną: Smith Corona – Word processing typewriter.

Visiems nuoširdus ačiū!
Juozas Žygas

tarpe, kurių gyventojų dauguma (64 proc.) pasisako už tai, kad mokyklose būtų kalbama malda. Kitos šalys yra Airija, D. Britanija, Lenkija ir Italija. Stipriausias pasipriešinimas maldos įvedimui reiškiamas rytinėje Vokietijoje, Slovėnijoje ir Izraelyje.

Paruošęs studiją kun. Greeley daro tokią išvadą: "Dar per anksti rašyti nekrologą religijai, nes žmonėse Dievas nėra miręs, net ir tuose, kurie gyvena socialistinėse šalyse".

IŠ PIETŲ AFRIKOS RESPUBLIKOS PRANEŠAMA, kad birželio 3 d. Johannesburge susitikę negrų ir baltųjų politikai kitų metų balandžio 27 d. nustatė kaip bandomąją datą pirmiesiems

Pietų Afrikos Respublikos daugiarašiams demokratiškiems rinkimams, kurių metu, kaip tikimasi, juodoji šalies gyventojų dauguma išrinktų pirmą juodųjų dominuojamą šalies vyriausybę. Tai dar turės patvirtinti birželio 25 d. įvyksiant 26 partijų forumas. Nežiūrint, kaip reikalingai toliau klostysis, į bandomąjį susitarimą žiūrima kaip į esminę Afrikos Nacionalinio Fronto pergalę. VI.R.

• IESKOM JAUNESNĖS LIETUVES prižiūrėti mūsų mergaites 9 ir 1 1/2 metų amžiaus ir tvarkyti namus. Gyvenam Los Angeles užmiestyje ir dirbam ilgas valandas savo prekybos įmonėje.

Iškom darbščios, tvarkingos moters pradėti liepos pirmą savaitę. Mokam \$100 per savaitę su išlaikymu (kambarį maistą). Jeigu domėtės, prašau parašyti arba paskambinti: Alan & Vilija Vinis

261 Industry Way
Upland, CA 91786
1 (909) 920 0373 darbo
1 (619) 868 4882 namų

NEPAMIRŠKITE
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

Vidudienio pokalbių klubas. Iš k. A. Juodvalkis, Vl. Būtėnas, dr. L. Kriaučeliūnas, J. Žygas, prel. J. Prunskis, M. Valiukėnas, T. Blinstrubas. B. Jasaitienės nuotr.

Talpinuvasi siunčiami kas savaitę

TRANSPAK praneša: NAUJI MAISTO SIUNTINIAI:

55 svarai įvairaus maisto \$ 98.

22 svarai įvairaus maisto \$ 65.

22 svarai mėsos gaminių \$ 95.

45 svarai įvairaus maisto be mėsos \$75.

Mažas, bet vertingas: kava, arbata, kakava, apelsinų koncentratas, aliejus, mėsos konservai, vitaminai – tik \$35.

Visi gaminiai sudaryti iš užsienietišų produktų, išskyrus rūkytas dešras ir sūrį. Pinigai pervedami doleriais.

Siųskite per seniausią persiuntimo į Lietuvą įstaigą. Daugiausia siuntinių į Lietuvą siunčiama per TRANSPAK. Skubius siuntinius siunčiame AIR CARGO

RŪTA DEGUTIENĖ

216 943-4662

28262 Chardon Rd. Willoughby Hills, OH 44092

TRANSPAK Chicago tel. 312 436-7772

"ŠALIS TA LIETUVA VADINAS"

Domas Česevičius

(Tęsinys iš praėjusio numerio)

Lietuvos krikščionių demokratų partija buvo įkurta Vokietijos "Centro" partijos pavyzdžiu. Bet Lietuvos krikščionių demokratų partija buvo daug klerikališkesnė, agrariškesnė ir daugiau katalikiškai antikapitalistinė negu Vokietijos "Centro" partija. Pastarąją tikrai buvo galima laikyti centro – vidurio partija, o Lietuvos krikščionių demokratų partija buvo labai arti prie kraštutinės dešinės. Savo valdymo praktikoje ta partija dažnai parodydavo tą savo kraštutinį dešinumą. Tai, suprantama, ilgainiui gyventojų, o ypač inteligentų, tarpe pradėjo sukelti nemaža pasipiktinimo ir antipatijų jai. Taigi visuomenėje dėl tos partijos valdymo poveikio prasidėjo traukiamasis nuo kraštutinės dešinės į vidurį – į centrą arba net į kairę.

Steigiamojo seimo, daugiausia savo politinė ateitimi pasitikinčios Krikščionių demokratų partijos atstovų balsais priimtoji Lietuvos valstybės konstitucija turėjo tą demokratinio valdymo trūkumą, kad joje buvo per daug iškeltas seimo–parlamento primatas. Demokratinis valdžią pasidalijimas ir jų lygiareikšmiškumas (įstatymų leidžiamoji valdžia, vykdomoji valdžia ir nepriklausomas teismas) konstitucijoje buvo neišlaikytas, o seimas turėjo labai didelių ir svarbių prerogatyvų: jis rinko valstybės prezidentą, aprobavo arba neaprobavo vyriausybę, netiesiogiai galėjo veikti savo daugumos pageidaujama kryptimi ir teismo funkcijų vykdymą. Taigi seimas tapo svarbiausiu krašto politikos centru, o seimo rinkimai – pačia svarbiają politinę akciją, lemiančią visą krašto valdymą. Užtat seimo rinkimai tapo aktualiausia ir todėl daugiausia sudemagoginta politinė ceremonija, daugiausia demoralizuojančia visą politinį krašto gyvenimą. Tai kėlė atsakingosios visuomenės susirūpinimą. Lietuvybės judėjimo autoritetai vis garsiau pradėjo kvieisti ir raginti krašto partiškai įsikarščiavusius politikus tramdyti savo partiskumą. Dar jautriau į partinį susiskaldymą ir partines rietenas žiūrėjo ir reagavo Lietuvos armijos jaunieji karininkai, 1918 m. savanoriais atskubėję kurti Lietuvos armiją lietuvybės judėjimo dvasia. Kad reikalai dar daugiau neiškryptų ir nesusidarytų dar didesnės netvarkos pavojus,

jau apie 1923 metus buvo suorganizuota Slaptoji karininkų sąjunga (SKS) – budėti politinės tvarkos sargyboje: "Caveant consules!" Ta SKS savo lemiamą vaidmenį suvaidino 1926 m. perversmo metu.

Apie tą maždaug laiką prasidėjo ir visuomenės traukiamasis nuo partinių kraštutinių ir nuosaikesnių vidurių. Tai parodė 1926 m. pavasario rinkimai į seimą. Vienašališkas krikščionių demokratų partijos valdymas buvo pribigtas. Nežymių seimo atstovų daugumą sudarė nuosaikūs kairieji (valstiečiai liaudininkai ir socialdemokratai). Bet charakteringiausia gal buvo tai, kad į seimą pirmą kartą atėjo nors nedidelė, bet politiškai labai įtakinga vidurio partijų grupė (tautininkai – svarbiausia A. Smetona, A. Voldemaras – ir ūkininkų partija). Ta grupė iš karto pradėjo vaidinti politinės pusiausvyros išlaikymo vaidmenį tarp kraštutinės dešinės ir kraštutinės kairės. O tai buvo labai svarbu krašto politikos ir visuomeninių santykių stabilizacijai.

Naujai sudaryta valstiečių liaudininkų ir socialdemokratų koalicinė vyriausybė, atrodo, nuoširdžiai ir geromis demokratinėmis intencijomis pasiskelbė ir visai gyrėsi, kad ji laikysis "tikrosios demokratijos" principų ir vykdys tikrai demokratinę politiką. Ir iš tikrųjų: buvo paskelbta politinių kalinių amnestija, buvo legalizuotas profesinių sąjungų veikimas, panaikinta spaudos cenzūra ir karo stovis. Krašte sunerimo ir pagyvėjo politinis ir visuomeninis gyvenimas. Daugiausia gyvumo parodė ir daugiausia neramumų kėlė kraštutinių kairiųjų – komunistų veikla.

Daug kas manė ir spėliojo, kad, gavusi daugiau laisvių, krašto visuomenė pradžioje pagyvės, pajudės, paūžaus, o vėliau aprims, grįš prie ramios, darbingesnės kasdienybės aukštesnėje demokratizmo pakopoje. Bet ne! Neramumai ne tik kad nesumažėjo, bet plėtėsi vis tolyn, aštryn, išūlyn. Kraštutinių kairiųjų–komunistų keliame neramumai žadino reakciją kraštutinėje dešinėje. Greit paaiškėjo, kad kraštutinių kairiųjų triukšmavimai buvo neproporcingi jų skaičiui ir jų politinei reikšmei krašte. Pradėta suprasti, kad Lietuvos komunistų užnuga-

ryje stovi ir diriguoja didelė galybė, kuriai visai nereikalinga didesnė demokratija Lietuvoje, o labiausiai nereikalinga pati Lietuvos nepriklausomybė.

Pati Lietuvos kairioji vyriausybė pradėjo jausti ir būgštauti, kad nebesusitvarko su neramumų situacija krašte. Neramumai ir nesutarimai persimetė ir į pačią koalicinę vyriausybę: vieni reikalavo griežtos akcijos prieš kraštutinius "elementus", o kiti ragino toliau plėsti ir gilinti demokratiją ir net projektavo kariuomenės pertvarkymus, kad ji būtų daugiau palanki "tikrajai demokratijai". Ypač kėsintasi į aviacijos pajėgų pertvarkymą bei sumažinimą, nes vyriausybė jau buvo suuodusi, kad ten yra daugiausia SKS aktyvistų. Bet tomis neramumų aplinkybėmis vyriausybė buvo neryžtinga veikti viena ar kita kryptimi. Taigi, kaip sakoma, "tūpčiojo vietoje" ir savaime leido veikti "kitiems". O tie "kiti" ir suveikė. Vyriausybei besvyruojant neapsisprendimuose – braukšt perversmas. Ir toks paprastas, toks lengvo tipo, tokios grakščios ir elegantiškos formos: be pasipriešinimo, be šūvio, be kraujo lašo; sugaudyti vyriausybės ministrai tuojau pat buvo paleisti grįžti, žinoma, ne į ministerijas, bet namo, į savo "šeimų židinius"...

Kas? Kaip? Kodėl? Atsakymai į tuos klausimus jau senokai plaukiojo ir skleidėsi visame Lietuvos Respublikos ore. Nebuvo tai staigmena ir pačiai vyriausybei. Tik ne visiems buvo žinomos kai kurios užkulisinės, techniškai

organizacinės detalės bei kai kurie veikiantieji asmenys.

Krikščionys demokratai, dar tik prieš pusmetį pradėję valdžią, visose valstybės įstaigose, ministerijose, o ypač kariuomenėje, policijoje, saugume, turėjo dar savo žmonių, savo šalininkų, informatorių. Svarbiausias betgi dalykas buvo kariuomenė – karininkai. Čia tačiau perversmą organizuojantiems krikščionims demokratams savaip nepasisekė. Kariuomenėje, o ypač Slaptojoje karininkų organizacijoje (SKS) daugumas karininkų, o ypač jaunesniųjų – aktyviųjų buvo ne krikščionių demokratų, bet asmeniškai pirmojo Lietuvos prezidento A. Smetonos gerbėjai. Štai jie ir padiktavo: perversmą darome bendrai, būsimoje vyriausybėje turėsite savo ministrų, bet aukščiausia valdžia po perversmo turi būti atiduota A. Smetonai ir A. Voldemarui. Taip ir įvyko. Vadinas, buvo sugrįžta prie pirmųjų Lietuvos valstybės gyvavimo ištakų: A. Smetona – lietuviška politinė mintis, A. Voldemaras – lietuviškas politinis veiksmas.

Kad naujoji valdžia seime buvo legalizuota, nebe taip svarbus klausimas. Didžiausios seime Krikščionių demokratų partijos ir kitų mažųjų balsais prezidento išrinkimas formaliai buvo įteisintas. Bet tai jau buvo "perversminis", kazuistiškai pritemptas įteisinimas.

Dabar klausimas: jeigu nebūtų buvę perversmo, ar Lietuvos komunistai be svetimos pajėgos įsikišimo galėjo tikėtis pagrobti valdžią savo provokaciniais veiksmais, ardomąja veikla visuomenėje ir kariuomenėje? Iš perversmo eigos ir joje pasireiškusių kariuomenės ir visuomenės nusiteikimų bei nusistatymų, iš buvusių seimo rinkimų rezultatų atrodo, kad negalėjo ir labai dar ilgą laiką būtų negalėję. Labai labai mažai Lietuvoje buvo savo krašto ne-

priklausomybės priešių, kad jie kada nors vieni savo jėgomis būtų išdrįsę apie tai pasvajoti. O ar Tarybų Sąjunga būtų įsikišusi vietos komunistams sukėlus kokią didesnę sumišimą krašte, tai ir dabar nieko tikro negalima pasakyti. Tamsūs ir labai kietai užtrenkti yra Maskvos paslapčių archyvai...

(Bus daugiau)

VERTINGI ALBUMAI

Gera proga įsigyti meniško grožio albumą *"Einu per Lietuvą"*. Tai jau trečioji lietuvių fofomenininko Juozo Polio kelionė per Tėvų žemę.

Anksčiau išleisti albumai – *"Gimtoji žemė Lietuva"*, *"Atgimstanti Lietuva"*.

Naujame albume jau Lietuva pabudus, gražiausios ir brangiausios jos kraštovaizdžio vietos, svarbūs įvykiai, šventės. Albume rasime ir lietuviškąją Ameriką: lietuvių bažnyčias, paminklus tautos didvyriams, tautos švenčių minėjimus, Clevelando, Chicagos, Washingtono ir kitų JAV miestų vaizdus. Nepaprastai jautrus ir šiltas albumo tekstas, kurį parašė šviesios atminties prof. Česlovas Kudaba.

Foto albumą labai prieinama kaina galima įsigyti Dievo Motinos parapijos knygyne pas A. Mackevičių ir "Dirvos" redakcijoje. Kiekvieno albumo kaina po #18 dol. Užsakant paštu reikia pridėti po \$3.00 persiuntimo išlaidomis.

KELIONIŲ AGENTŪRA "VYTIS" BROOKLYNE GEGUŽĖS 21 D. GAVO ATŽYMĖJIMĄ

iš SAS oro linijos už stambią "VYTIES" paramą SAS linijai.

Įteikimo ceremonijos ir banketas įvyko Rainbow room, Rockefeller Plaza Manhattane.

"VYTI" atstovavo Romas, Algis ir Vytis Keziai.

Vaikų delegacija, atstovavusi Lietuvą pirmą kartą tarptautinėje Vaikų Dienos Jungtinės Tautos New Yorke bal. 25 d.

Iš k. į d.: Darius Klimašauskas, Mantas Šiaučiūnas, Vaiva Razgaitytė, Laura Šetkaitė.

SUNKŪS KARO METAI

Bronius Aušrotas

(Tęsinys iš praėjusio numerio)

GRĮŽIMAS Į TILŽĘ IR KYBARTUS

Atsisveikinęs plk. Kiep jo įstaigoje, nuvykau į Karaliaučiaus geležinkelio stotį. Traukinys į Tilžę turėjo išeiti 5 val. po pietų. Kadangi dar turėjau keletą valandų laiko, paskambinau dr. Kaziui Pautieniiui pasiteirauti, kaip jam einasi ir kas naujo pabėgėlių tarpe. Jis sutiko ateiti į geležinkelio stotį pasikalbėti ir netrukus mane susirado. Jis domėjosi padėtimi Rytų fronte. Aš dar jam pasakiau, jog turiu leidimą grįžti į Lietuvą. Dr. Pautienis prisipažino, jog ir jis stengiasi gauti atleidimą iš ligoninės, kad galėtų grįžti į savo kraštą, bet turi šiokių tokių sunkumų. Mat visi pajėgūs gydytojai buvo mobilizuoti karo reikalams. O tokių specialistų kaip jis – chirurgų – Vokietijoje yra didelis trūkumas.

Laikas artėjo prie traukinio išėjimo, ir mudu, palinkėję vienas kitam geros kloties ateinančiose nelengvose dienose, atsisveikinome. Dr. Pautienis grįžo į ligoninę, o aš įlipau į traukinį keliauti į Tilžę pas savo šeimą.

Liepos 11 d. vakare, manęs niekam nelaukiant ir nesitikint, atsiradau Tilžėje, savo šeimoje. Tai buvo jiems maloni staigmena matyti mane grįžusį iš tolimojo Rytų fronto. Ir dar didesnis buvo džiaugsmas, kai pasakiau, jog galėsime grįžti į tėvynę. Mano brolis Vytautas buvo atvykęs pas mus iš Kybartų. Jis buvo gavęs leidimą važiuoti į Vokietiją, ir mūsų adresą Tilžėje, iš Eitkūnų muitinės viršininko H. Tietzo. Suprantama, kad ir man buvo džiugu rasti savo žmoną ir 5-rių metų sūnelį sveikus, ir dar Vytautą, tik ką baigusį Kybartų gimnaziją, besilankantį mūsų šeimoje.

Tai sukėlė malonumą ir žymų susijaudinimą. Toliau, prie vakarienės, paskanintos brolio atvežtu rūkytu kumpiu bei skilandžiu, jautėmės lyg tas toli rytuose vykstantis karas mūsų visiškai neliestų. Tikėjome greitą vokiečių karo mašinos pergalę. Ir kaip mūsų ir daugelio kitų, nusiimančių apie pasaulinę politiką, apsirikta! (Apie tai teks pakalbėti vėlesniuose puslapiuose).

Veronikai ir man labai rūpėjo mūsų artimųjų likimas Lietuvoje. Brolis Vytautas buvo mūsų pirmasis žinių šaltinis iš Kybartų. Jis papasakojo apie žiaurų likimą

pusbrolio Jono Aušroto, kuris su žmona ir keturiais mažais vaikais birželio 14 d. vidunaktį buvo išvežtas sovietų prekinuose vagonuose į Rusijos gilumą. Tėvai šios tragedijos nebuvo paliesti. Pusbrolio Pijaus ir tetos Adelės šeimos taip pat išvengė tragedijos. Veronikos tėvai ir artimieji nebuvo trėmimų paliesti, išskiriant sesers Bronės vyrą Petrą Navicką, kuris buvo vienas iš pirmųjų suimtas ir žiauriai nužudytas.

Kitą rytą susiradau SD pareigūną Rimkų, kuris padėjo man susitvarkyti su mano asmeniškais dokumentais, tai yra atsiimti SD įstaigoje paliktą pasą, ir grąžinti man išduotą dokumentą Johann Sprogio vardu. Tai buvo atlikta be jokio sutrukdymo. Tik Rimkus norėjo žinoti mano tėvų adresą Kybartuose, jeigu jam būtų koks reikalas surasti mane ateityje. Teko jam tą adresą duoti.

Susitvarkęs su dokumentais, grįžau į namus. Nutarėme išvykti į Kybartus 1941 m. liepos 13 d. Geležinkelio stotyje pasitikrines tvarkaraštį, suradau traukinį kuris išeina iš Tilžės į Eitkūnus 11 val. ryto. Atstumas tarp Tilžės ir Eitkūnų apie 85 km. kurį traukinys nuvažiuodavo per dvi su puse valandos. Mano apskaičiavimu, pasiekę Eitkūnus ankstybą popietę, sušpėsime pas tėvus vakarienei. Tikėjome, kad ši ilgesnė išvyka iš tėvynės bus paskutinė, ir kad savo gimtajame krašte pasiliksime visą laiką.

Atvykę į Eitkūnus, užėjome pas Grenzkomissarą H. Tietzą, kurį pažinojau iš anksčiau. Jis patvirtino Tilžėje išduotus dokumentus pereiti į Lietuvos teritoriją. Dar 1941 m. vasarą Kybartų miestas buvo ant Vokietijos-Lietuvos sienos: tereikėjo peržengti Lieponos upelį kad patektum į Lietuvą, ar atvirkščiai. Nuo Eitkūnuose esančios pasienio kontrolės įstaigos ligi tėvų namų, iš lėto einant, užteko 30 minučių laiko. Apie 4 val. po pietų jau buvome Kybartuose pas tėvus. Man buvo didelis džiaugsmas, kad mano tėvai ir broliai nebuvo genocido-deportacijų paliesti.

Kitą dieną mus aplankė buvęs mano klasės ir suolo draugas Viktoras Katilius. Su juo kartu baigėme Kybartų gimnaziją, kur jis bolševikmečio metu mokytojavo. Jis teiravosi pas mane, kaip tik dabar atvykusį iš Reicho, ar

jis galys turėti kokių nors nemalonumų dėl savo mokytojavimo bolševikų okupacijos metais. Jam pareiškiau, kad aš nežinau, kokia vokiečių okupuotoje Lietuvoje bus sudaryta vyriausybė ir kokia bus jos politika į kairę pakrypusių tautiečių atžvilgiu. Visoku atveju, Katiliui galėjau užtikrinti, jog vokiečiai nėra tokie baisūs žvėrys, kaip juos sovietinė propaganda bandė atvaizduoti. Vėliau teko girdėti, kad V. Katilius ir toliau mokytojavo Marijampolės gimnazijoje, dėstydamas lietuvių kalbą ir literatūrą.

Po kelių dienų Kybartuose išgirdome iš radijo pranešimų, kad Kaune dar tebeveikia Lietuvos Laikinoji vyriausybė, vadovaujama Juozo Ambrazevičiaus. Išgirdęs apie Lietuvos vyriausybės gyvavimą nutariau vykti į Kauną pasiteirauti, kokią tarnybą galėčiau ten gauti.

DARBO BEIEŠKANT

Skaitytojas gali suprasti, jog man grįžus iš Vokietijos tik su keletu šimtų markių (vieno mėnesio alga), kuriuos gavau už tarnybą Abwehro įstaigoje, reikėjo ieškoti kokių nors apmokamo darbo. Tėvai, džiaugdamiesi sūnaus sugrįžimu, siūlė dar pas juos ilgiau paatostogauti, tačiau sąžinė neleido man tėvus išnaudoti, kadangi žinojau jų padėtį. Tėvas buvo pensininkas, kai vokiečių kariuomenė užėmė mūsų kraštą. Jis nežinojo, ar bus mokama pensija ateityje. Nereikia užmiršti, kad vokiečiai okupuotoje Lietuvoje išleido potvarkį: už 10 rublių bus mokama tik viena markė. Taigi Lietuvoje gyvenančiam žmogui reikėjo turėti daug rublių, kad būtų galima pereiti prie naujai įvestos Ostmark ir pradėti normalų gyvenimą.

Palikęs žmoną ir sūnų pas tėvus, liepos 16 d. išvykau į Kauną. Tomis dienomis Lietuvos geležinkelius vokiečių kariuomenė naudojo savo reikalams. Kad nuvyktum į Kauną, reikėjo pataikyti į tokį

Tomas Kijauskas lankantis jūrininkų mokyklą, Klaipėdoje tos mokyklos uniformoje.

traukinį, kuris sustodavo Kybartuose. Be to, tekdavo prašyti traukinio palydovą, vokiečių kariškį, kad leistų be bilieto juo pasinaudoti. Jeigu ne pirmu pasitaikiusiu traukiniu, tai kitu visgi būdavo galima pasiekti bet kurią vietą Lietuvoje.

Taip ir aš, pasinaudodamas neapmokamu kariams ir karo medžiagoms pervežti Lietuvos geležinkeliu, liepos 16 d. popietinėmis valandomis atvykau į Kauną. Man apsistoti Kaune nebuvo jokios problemos. Mano brolis Stasys gyveno gana erdviame bute, Vytauto prospekte, kaip tik prieš Darbo rūmus. Juose tada buvo įsikūrusi Reicho SD tarnyba. Stasys Aušrotas tuoj po karo pirmųjų dienų buvo paskirtas Kauno nuovados geležinkelio policijos viršininku. Jo bute vieną kambarį turėjo Jonas Deksnys, buvęs bolševikmečio politinis kalinys.

Būdamas Kaune sužinojau, kad mano beveik visi geri pažįstami, ar tai iš Vokietijos lietuvių stovyklos Gleisgarbene, ar iš prieškarinių

laikų, taip vadinamų "volde-marininkų" tarpo, jau buvo užsitikrinę tarnybas to meto lietuviškose ministerijose.

Nuėjau į Vidaus reikalų ministerijos policijos departamentą, kurio direktorius buvo Vytautas Reivytiš, buvęs Vievio geležinkelio policijos viršininkas, mano geras pažįstamas. Man daug aiškintis nereikėjo. Direktorius, man dar žodžio nepratarus, paaiškino, jog tokios tarnybos, kokios aš pageidaučiau, Kaune ar Vilniuje šiuo metu nėra. V. Reivytiš nežinojo, jog policijos darbas manęs nevilioja, bet, man atrodė, jog jis norėjo man padėti. Jis aiškino, kad netrukus Lazdijuose bus laisva policijos viršininko vieta, nes gen. štabo kapitonas Albinas Karalius yra numatytas perkelti į Vilnių, kur jam yra siūlomas Policijos mokyklos viršininko postas. Direktorius Reivytiš manė, jog Lazdijuose, apskrities mieste, policijos viršininko vieta būtų verta man užimti.

(Bus daugiau)

J. Glaveckienė, J. Vėlyvienė ir I. Pečiulaitienė lankiusios Clevelando zoologijos sodą, apžiūri ten esančius gėlynus.

V. Bacevičiaus nuotr.

Kaip jaunimas, gyvenantis JAV

GALI PADĖTI LIETUVAI

JAV Lietuvių Jaunimo Sąjungos 1993 suvažiavimas įvyko balandžio 30 d. – gegužės 2 d. Santa Monikos mieste, Kalifornijoje. Suvažiavimo tema, "Kaip jaunimas, gyvenantis Amerikoje, gali padėti Lietuvai". Suvažiavime dalyvavo jaunimas iš New Jersey, Boston, Washington D.C., Chicagos, Houston, Phoenix, Seattle, San Francisco, Santa Clara ir Los Angeles.

Penktadienio vakare, suvažiuojimo dalyviai, atvykęsiai iš kitų miestų, susirinkę prie viešbučio įėjimo, nuvažiuoja į Tampico Tilly's, kur susipažino vieni su kitais ir sutiko nemažai Los Angeles Lietuvos jaunimo.

Šeštadienio rytą susirinkusį jaunimą jautriais žodžiais pasveikino Lietuvių Bendruomenės Vakarų apygardos pirmininkė Violeta Gedgaudienė. Simpozijume kalbėjo Dr. Audra Deveikytė ir Daiva Venckutė.

Dr. Audra Deveikytė yra gyvenusi Pietų Amerikoje, dabar dirba su "disease control" ir yra įsisūnijusi sūnų iš Lietuvos. Ji davė daug įdomių žinių, ne vien apie mediciną Lietuvoje, bet apie įvairias gyvenimo sritis. Kalbėjo apie Lietuvoje gyvenančių lietuvių kasdieninį ir profesinį gyvenimą, apie jų pažiūras, kurios begaliniai skiriasi nuo lietuvių, užaugusių Amerikoje. Davė konkrečių idėjų, kaip jaunimas galėtų padėti Lietuvai. Baigė kalbą keliais juokingais anekdotais.

Daiva Venckutė užaugo Los Angeles. Ji baigusi Loyola Marymount Universitetą. Dabar išipareigojusi ke liems metams dirbti Lietuvoje. Į Lietuvą vyko pagalvo jusi, kad lietuviybė yra dau giau, negu tautiniai šokiai, šeštadieninė mokykla ir įvai

rūs minējimai. Šīlē jauni-
mui plēsti lietuvių veiklā, kad
ji daugiau pasiektų amerikie-
čīų visuomenē. Šīlē plēsti
lietuvių gerā vardā, dalyvau-
jant šio krašto organizacijose.
Po tų pranešīmų susirinkēs
jaunimas turējo progā plačiau
pasikalbēti.

Toliau Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkas Paulius Mickus, išdalino apklausinėjimo anketas ir prašė apie ateinantį Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą.

Aštuntasis Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas įvyks 1994 m. liepos mėn. 12-3 d.d., tuoj pat po Dainų Šventės Lietuvoje. Kongresas prasidės Lietuvoje. Kongresantai keliaus į Estiją ir Švediją ir kongresas baigsis Anglijoje, kur įvyks pagrindinė kongreso dalis – Studijų Dienos. Kongreso šūkis, "Daug gimtinių, tėvynė – viena!" Kongresas yra puiki proga susipažinti su lietuvišku jaunimu iš įvairių pasaulio kampų.

Gailė Radvenytė (Los Angeles) oficialiai atidarė JAV LJS suvažiavimą. Darbo-tvarkė buvo pranešta ir pri-mta vienbalsiai.

Vyko prezidiumo rinkimai. Paulius Mickus buvo išrinktas prarasti suvažiavimo programą; Rūta Kvedaraitė – sekretorė.

JAV LJS pirmininkė Gailė Radvenytė pasveikino visus atvykusius. Priminė, kad šis suvažiavimas yra svarbiausias JAV LJS organas. Gailė patarė rimtai pagalvoti ir būti JAV lietuvių jaunimo atstovu Kongrese, kuris įvyks 1994 m. vasara.

JAV LJS valdybos vicepirmininkas Edvardas Micus pranešė JAV LJS atliktus darbus. Minėjo IX Tautinių Šokių Šventės sveikinimą, Lietuvos nardininkų priėmimą, miestų (vietovių) jaunimo

atstovų sąrašo atnaujinimą, ryšių užmezgimą su miestų) vietovių atstovais, Los Angeles 1992 m. Lietuvių Dienų ruošos prisidėjimą, ryšius su kitų kraštų LJS valdybomis, JAV jaunimo adresų sąrašo patikslinimą, aprašymus apie jaunimo veiklą lietuviškoje spaudoje, dalyvavimą JAV LB krašto valdybos posėdžiuose, aplinkraštį, ir suvažiavimą.

Gailē pranešē finasų stovī, minēdama, kad didžiausios išlaidos yra aplinkraščiams išleisti, o vienintelės įnašos yra aukos ir Grateful Dead marškinėlių pardavimas.

Gailė prašė, kad jaunimas iš skirtingų miestų atsiųstų miestų veiklos aprašymus ir nuotraukas, kad galėtų spausdinti aplinkkraštyje.

Atstovas iš kiekvieno dalyvaujančio miesto apibudino tuose miestuose esančių veiklą. Maždaug visi planuoja šokius, piknikus, arba panašius subuvimus. Los Angeles jaunimas prisideda prie Lietuvių Dienų, Chicagos jaunimas turėjo "Day at the Races", Texas jaunimas dalyvavo Golden State Warriors / Houston Rockets varžybose, Bostone įvyko Petro Čepo Fondo balius. Mažesnės vietovės kitaip vysto veiklą.

Juda jaunimas iš vietovių, kurios anksčiau nebuvo sąrašuose: Colorado, Florida, Georgia, Kansas, Minnesota, Nebraska ir Texas.

Chicagos jaunimo veiklą pristatė Audrius Remeikis, Washington D.C. Paulius Mickus, Los Angeles veiklą pristatė Auris Jarašūnas, Houston veiklą apibūdino Rimas Gaižutis, San Francisco pranešimą davė Rita Starinskaitė, Phoenix atstovavo Rūta Kvedaraitė, New Jersey veiklą pristatė Jūratė Bartytė, Bostono veiklą apibūdino

Rymantė Vizgirdaitė, Brigita Novickytė ir JAV LJS pirm.
Gailė Radvenytė JAV LJS suvažiavime, Kalifornijoje.
Gailės Radvenytės nuotr.

Rūta Kalvaitytė, Rasa Raišytė atstovavo Seattle, ir Santa Claros pranešimą davė Audra Koklytė.

Gailė Radvenytė ir Paulius Mickus pristatė JAV LJS Rinkiminio suvažiavimo reglamentą, kurį Rūta Virkutytė atsiuntė valdybai prieš suvažiavimą. Reglamentas visų suvažiavusių buvo priimtas.

Audra Koklytė iš Santa Clara ir Gailė Radvenytė iš Los Angeles buvo pristatytos kandidatuoti į JAV LJS pirmininkus. Buvo slaptas balsavimas. Nida Mickutė (Washington D.C.), Povilas Reklaitis (Phoenix), ir Rasa Raišytė (Seattle) buvo išrinkti suskaičiuoti balsus. Paulius Mickus patikrino, kad būtų reikalinga dauguma. Beveik visi užsiregistravę suvažiavimo dalyviai balsavo.

Mandatų Komitetas pranešė, kad Gailė Radvenytė (Los Angeles) buvo išrinkta būti JAV LJS pirmininke.

Esant laiko buvo pranešta, kad Gailė vis gauna laiškų iš Lietuvos norinčių atvykti į Ameriką ir prašančių padėti piniginiai. Buvo patarta tokiems paaiškinti per laikraščius, kad JAV LJS tam reikalui pinigų neturi.

Petro Čepo Fondas duoda \$1000 stipendija 18-35 metų amžiaus lietuviams iš Šiaurinės Amerikos. Stipendija duodama aktyviems jaunuoliams. Prašymus reikia paduoti iki rugsėjo 15 d. Gruodžio mėnesį stipendija bus įteikta laimėtojiui. Dėl daugiau informacijos galima kreiptis pas Rūtą Kalvaitytę (Bostone).

JAV LJS suvažiavimas pasibaigė pirmą valandą į dalyviams buvo duota viena valanda pietums. Po pietų kalbėjo UCLA profesorius, buvęs Vytauto Didžiojo Universiteto rektorius Dr. Algis Avizienis. Jis kalbėjo apie jaunimo, ypač universitetinio jaunimo gyvenimą Lietuvoje. Taip pat papasakojo truputį apie Lietuvos Universitetą.

struktūrą, kuri įvesta Vytauto Didžiojo Universitete. Dabar Vytauto Didžiojo Universiteto struktūra yra panašesnė į Amerikos universitetų struktūrą. Kalbėjo apie Lietuvoje gyvenančių lietuvių požiūrius ir įpročius, pabrėždamas buvusios okupacijos valdžios

Audrė Koklytė, Rymantė Vizgirdaitė, Brigita Novickytė ir JAV LJS pirm. Gailė Radvenytė JAV LJS Suvažiuojame, Kalifornijoje.

įtaką į žmonių galvojamą. Aišku, su laiku pasikeis, bet dabar yra reikalingi žmonės, kurie nuvyktų į Lietuvą ir padirbėtų savo srytyje. Ypač reikalingi pedagogai, mokytojai ir geri profesoriai.

Tarp Dr. Aviziėnio kalbos ir banketo buvo progos pasilsėti, pasimaudyti viežbučio baseine, pasivaikščioti ar dvi-račiais pasivažinėti prie jūros. Mes su viena grupe pasi-vaikščiojome pajūryje ir nu-ėjome iki Santa Monikos til-to, kur restoranai, krautuvė-lės, muzikantai, žaidimai. Ten karnivalo nuotaika.

(Nukelta j 10 psl.)

Vladas Ceika, JAV LJS pirm. Gailė Radvenytė, Audra Koklytė, Rymantė Vizgirdaitė, Dalytė Trotman, Inga Nelsaitė, Gailė Milionaitė, Jonas Bužėnas ir Živilė Tomkutė JAV LTS Suvažiamė, Kalifornijoje. Gailės Radvenytės nuotr.

NOSIS

Vladas Vijeikis

Mažai galvojantis pilietis menkai svarsto paprastus reikalus, o ką jau bekalbėti apie svarbius. O paklaustas kad ir apie tokį kasdieninį dalyką kaip nosis, numikčios kažką nesuprantamo ir stengsis pa-keisti temą. Kertu lažybų, kad ims kalbėti apie orą. Čia visų amžina nudilinta tema.

O nosis yra labai svarbus prietaisas mūsų gyvenime. Neveltui ji patalpinta pačia-me viduryje mūsų fizionomi-jos. Ir koks įvairumas. Mažos, didelės, kupotos, ries-tos, kumpos.

Nosis yra labai sena mūsų kūno dalis. Net būdami dar beždžionėmis aišku turėjome nosį. Nosies vardas veik vi-sose kalbose labai panašus. Jau nekalbant apie lietuvišką iš kurios išsivystė visos kitos. Pavartykite žodynus.

Jeigu nebūtų nosies, kur mes akinius uždėtume. Ir ne-turėtumėm ko kišti į nesavus reikalus. Juk dažnai girdime posakį: "Nekišk nosies, kur tau nereikia".

Nosis tiek svarbi, kad turi savo garderobą. Nosių. Kai kurie su nosine bando batus valyti. Tai tikras iškrypimas.

Kai kurie individai turi la-bai dideles nosis. Literatūro-je yra įamžintas toks didelės nosies savininkas Cirano de Beržerak. Jis buvo jautrus dėl savo nosies ir kitiems bandė jas sutrumpinti.

Mergelė su riesta nosyte laikoma simpatinga. O ber-neliui toks papuošalas labai nepageidaujamas. Niekas ne-mėgsta tokių, kurie riečia no-sį į viršų. Nemažai susitikti ir su tokiu, kurio nosis paka-binta. Reiškia jis nelaimių prispaustas ir reikia tyliai, mandagiai tokio šalintis. Yra tokių, kurie suka nosį į šalį. Reiškia tokiu kvapas ar kompanija nepatinka. Toks nesukelia jokio entuziazmo.

Jeigu neturėtumė nosies, nežinotumėm kad turime slo-gą. Ji pirmoji apie tai praneša varvėdama. Didelė pagun-da nusišnypšti. Bet taip dary-ti nepatartina koncerte. Ypa-tingai jeigu sėdi pirmoje eilė-je. Krapštyti nosį posėdyje skaitoma dideliu komiteto taisyklių pažeidimu. Taip pat nepatartina krapštyti nosį koncerte. Nebent jeigu salėje labai tamsu ir šaliniai kaimy-nai įsispoksoję į sceną.

Apie kai kuriuos sakoma: "Toliau nosies nieko nema-to". Čia mažai logikos, nes matyti savo nosį labai sunku, nebent ji didelė kaip Cirano arba tos garsios dainininkės. Kaip jos pavardė? Rodos ant S.

Nosis gali būti nemaža iš-davikė. Raudona nosis įsak-miai sako, kad jos savininkas gerokai nugieriantis.

Perdaug lendančiam į rei-kalus ir bandančiam pakreipti suktais keliais, neišskentęs rikteli: "Nevėdžiok mane už nosies". Čia turbūt turima mintyje bulių, kuriam įveria-ma žiadas į nosį ir jis veda-mas, kur jis visai nenori eiti.

Scenos darbuotojai labai gerai žino nosies reikšmė ak-toriaus vaizduojamam indivi-dui paryškinti. Tam reikalui yra speciali košė nosiai padi-dinti ar pakreipti pagal vaiz-duojamo asmens reikalus. Bet ką daryti, jeigu veikalo autorius įrašo: "Maža nosis" Negi obliuosi nosį?

Yra tokių nosių, kurios užuodžia kvėpalus ir tiksliai gali pasakyti, iš kurių augalų ir kurios gamyklos. Papras-tam piliečiui to nereikia. Nes-mirda, tai ir gerai. O kas lie-čia kvapą, tai čia labai indivi-dualus dalykas. Ūkininkas negali atsigėrėti mėšlo kvapu, o miesto dama raukys nosį ir bėgs, kaip nuo maro.

Apie savo nosį individas sužino gana anksti. Atvykus į mokyklą išgirsta: "Kad aš tau pilsiu į nosį". Reiškia turi pasitraukti. Dažniausiai gau-ni į akį ir grįžti namo su mė-lyne paaky.

Dar lopšyje gulint tetos ir dėdės mėgsta pačiupinėti ta-vo nosį.

Kai kurios moterėlės, la-bai retai vyrai, nepatenkinti savo nosies išvaizda. Ir tie, kurie nesėdi rankas sudėję, bet veikia, eina pas daktarus. Šiais keistais laikais tokių daktarų yra, kurie restoruoja nosis, Jie atverčia didelį al-bumą ir rodo nosis, kurios daug gražesnės už tavąją. Pasirink. O tų nosių tiek daug, kad gali palikti be galvos besirinkdamas. O be galvos nereikia ir nosies.

Los Angeles jaunų Vyrų Kvartetas dainuoja JAV Lietuvių Jaunimo Sąjungos suvažiavime, Kalifornijoje. Nuotraukoje: Paulius Gražulis, Aliukas Prišmantas, Tautas Radvenis ir Auris Jarašonas. Gailės Radvenytės nuotr.

PARENGIMAI

1993 M.

• BIRŽELIO 27 d. 12 val. Pensininkų gegužinė Lietuvių namų viršutinėje salėje.

• LIEPOS 11 d. – sekmadienyje 12:00 p.p. Žalgirio šaulių kuopa ren-gia gegužinę prie ežero Beachland Parke – 17815 Canterbury Rd.

• LIEPOS 18 d. Šv. Jurgio para-pijos GEGUŽINĖ – Šv. Jurgio sodyboje 11:30

• LIEPOS 24 d. Kultūrinio darže-lio tradicinė vakaronė Gwinn Estate

• RUGPJŪČIO 1 d. sekmadie-nyje 12:00 p.p. LKVS-gos "RAMOVĖ" rengia gegužinę prie ežero Beachland Parke – 17815 Canterbury gatvėje.

• RUGPJŪČIO 15 d. sekmadie-nyje DIRVOS GEGUŽINĖ Apanių sodyboje.

• RUGSĖJO 11 d. Lietuvių Namų 20 – metų sukakties balius ir varžytinės. 7 v.v.

• RUGSĖJO 25 d. Pabaltiečių Vakaras. Ruošia lietuviai latviai ir estai.

• SPALIO 2 d. 7 v.v. Koncertas The Singing Angels Dievo Motinos auditorijoje.

• SPALIO 9-10 ir 23 dienomis JAV LB Clevelando apylinkės ren-giamų LIETUVIŲ DIENŲ programa Dievo Motinos parapijos patalpose.

• LAPKRIČIO 14 d. Šv. Jurgio parapijos rudens Festivalis 11:30 – 3:30 v.v.

• LAPKRIČIO 20 d. LKVS-gos "RAMOVĖ" Clevelando skyrius rengia Lietuvos Kariuomenės Šventės minėjimą Lietuvių Namuo-se – Clevelande.

• GRUODŽIO 24 d. Bendros Kūčios. Šv. Jurgio parapijos salėje 9:30 v.v.

MIRĖ J. ZELEDONIS

Po širdies priepuolio ge-gužės mėn. mirė Šv. Jurgio parapijos narys Juozapas Zeledonis. Velionis po Mišių buvo palaidotas Kalvarijos kapinėse. Jis buvo energin-gas ir aktyvus parapijos na-rys. Daug pasidarbavo talko-je įrengiant buv. mokyklos klasėje koplyčią, tvarkė pir-mojo aukšto koridorių, perda-žė bažnyčios sienas. Velionis Juozapas buvo Katalikų Karo Veteranų 613-to posto narys ir vadas.

Ger. J.

RINKLIAVA

ADOPTUOTAI PARAPIJAI

Šį pavasarį Clevelando Šv. Jurgio parapija užmezgė ryšius su Panevėžio Katedros parapija. Pasiteiravus apie trūkumus, tos parapijos kle-bonas prel. Juozapas Antana-vičius paminėjo mokyklinių reikmenų stoką vaikams. Šiuo metu tokie reikmenys yra telkiami Šv. Jurgio para-pijoje. Mielai priimamos ir piniginės aukos. Birželio mėn. ketinama išsiųsti tuos reikmenis į Panevėžį. Ger. J.

Kaip jaunimas

(Atkelta iš 9 psl.)

Vakare, vyko banketas, Los Angeles jaunų Vyrų Kvarteto smagus pasirody-mas ir šokiai. Los Angeles Jaunų Vyrų Kvartete dainuo-ja Paulius Gražulis, Auris Ja-rašonas, Aliukas Prišmantas (kuris atskrido šiam pasirody-mui iš Omahos) ir Tauras Radvenis. Jiems akompana-vo jų direktorius, muzikas Viktoras Ralys. Orkestras, kuriame groja Jonas Domkus, Vincas Giedraitis ir Petras Mošinskis, visą vakarą grojo šokiams.

Sekmadienis buvo laisva diena. Kai kurie nuvyko į Los Angeles Lietuvių, šv. Kazimiero parapijoje laikytas pamaldas ir "Antro Kaimo" pasirodymą. Kai kurie dieną praleido pasivažinėdami prie jūros dviračiais ar pamatyda-mi truputį pietinės Kaliforni-jos vaizdų.

Suvažiavimo dalyviams buvo smagus ir įdomus sa-vaitgalis. Norėčiau išreikšti didelę padėką visiems, kurie prisidėjo prie suvažiavimo, ypač Edvardui Mickui, Linui Venckui, Lidijai Tompaus-kaitei, Rūtai Kvedaraitei, Pauliui Mickui, Brigitai No-vickytei ir Ritai Starinskaitei.

Rūta K. ir Gailė R.

TRISDEŠIMT PIRMAS

Dirvos novelės Konkursas

DVI PREMIJOS

Pirmoji – 500 dolerių

Antroji – 300 dolerių

skiriamos iš

A.A. SIMO KAŠELIONIO

palikimo, kurį tvarko Korp! Neo-Lithuania

Tema: Autoriams suteikiama neribojama teisė novelės temą, turinį ir bobūdį patiems pasirinkti.

Ilgis: Novelė turi būti ne trumpesnė kaip 15 psl. mašinėle rašytą, su dvigubu tarpu.

Laikas: Paskutinė rankraščiui įteikti data 1993 metų rugsėjo 10 d. (pašto antspaudas).

Adresas rankraščiams siųsti:

Dirva, Novelės konkursas,
P.O. Box 19191
Cleveland, Ohio 44119-0191

Konkurse kviečiami dalyvauti visi lietuviai rašytojai, gyveną Lietuvoje, JAV ar bet kuriam kitame krašte.

Paruošimas: Konkursui siunčiami rankraščiai būtinai privalo būti parašyti rašomąja mašinėle ir pasirašomi slaptyvardžiu. Tas pats slaptyvardis užrašomas ant pridėdama uždaro vokelio, kuriame įdėta autoriaus tikroji pavardė, adresas ir telefono numeris. Tikslai laimėjusio vokelis bus atidarytas.

Nepremijuoti rankraščiai grąžinami tikslai auto-riams prašant, jų nurodytu adresu.

Jury komisija iš trijų narių sprendžia kas premijuotina paprasta balsų dauguma.

KRISTINA ELENA MATAITĖ

Vyto ir Ritos Matų duktė, 1993 birželio 6 dieną baigė Orange gimnaziją.

Greta gerų pažymių ir didelio dėmesio savo studijoms, per visus ketverius metus Kristina taip pat labai aktyviai dalyvavo mokyklos orkestre ir teatro bei dramos skyriuje. Orkestre grojo fleita, o paskutiniaisiais mokslo metais buvo orkestro valdybos pirmininkė. Priklausė mokyklos teatro scenos darbuotojų grupei, o paskutiniaisiais metais buvo scenos techninio režisieriaus padėjėja.

Palinkimą į muziką ir meną atsinešė iš savo vaikystės – būdama keturių metų pradėjo mokytis kankliuoti muz. Onos Mikulskienės kanklių studijoje. Paaugusi įstojo į LTM Čiurlionio ansamblį, kuriam priklausė virš penkių metų. Kartu su Čiurlionio ansambliu aplankė Lietuvą ir dalyvavo ansamblio koncertinėje kelionėje per savo tėvų ir senelių kraštą.

Nuo mažens Kristina priklauso ateitininkams. Jaunučiuose išaugusi ir pasiekusi gimnazistės amžių, perėmė moksleivių ateitininkų Mai-

ronio kuopos pirmininkės pareigas. Su kuopa gražiai ir pareigingai dirbo, o atostogų metu vadovaudavo jaunučiams stovyklose Dainavoje.

Dar visai mažutė įsijungė į Dievo Motinos Nuolatinės Pagalbos parapijos gyvenimą – iš pradžių dalyvaudama įvairiose procesijose, o vėliau vadovaudama skaitiniams Vaikų Mišiose. Ir gimnazijoje būdama nuo parapijos nutolo – sekmadieniais dalyvauja pamaldose, ir kartu su kitų organizacijų nariais dirba parapijos sekmadienio kavinėse.

Rudenį Kristina išvyksta į Ohio valstybinį universitetą, kur studijuos biologiją. Jos studijų galutinis tikslas – veterinarijos daktarės mokslo laipsnis. Tai ilgų metų darbas. Lietuviškoje šeimoje išaugusiai ir savo lietuviškojo palikimo vaikystėje ir ankstyvoje jaunystėje neatsisakiusiai Kristinai linkime tuo keliu eiti ir ateityje. Gražiausios sekmės. N.K.

PENSININKAI VEIKIA

Birželio 3 d. įvykęs suėjimas praėjo baisiojo birželio

Clevelando Pensininkų klubo nariai išvykoje į The Rain Forest (zoologijos sodą).

V. Bacevičiaus nuotr.

išvežimų minėjime.

Žurnalistas Vacys Rociūnas savo įdomioje paskaitoje pristatė visas tris okupacijas istorijos šviesoje ir pateikė įdomios statistikos.

Pats temos pavadinimas jau patraukė klausytojų dėmesį "Iš skausmingos praeities į nerimą keliančią šių dienų Lietuvos tikrovę".

Paskaitininkas, pristatęs Lietuvos praeities vargus bei nuostolius – antrojo pasaulinio karo ir pokario 1940 – 1959 metais Lietuva iš viso neteko 1,123,000 gyventojų. Paanalizavęs dabartinę padėtį baigė šiais žodžiais: "Negalime pabėgti iš realaus gyvenimo, turime eiti per pasaulį atviromis akimis, pesimizmas ir neviltingas neturėtų užgožti mūsų meilės Lietuvai ir Lietuviams, ... neturėtumėm užmiršti savo tėvynainių ne tik moraline, bet ir materialine parama!"

Pensininkų gegužinė įvyksta birželio mėnesio 27

d, Lietuvių namuose – laukia-me Visų! ***

MIŠIOS VAIKAMS

Sekmadienį, š.m. birželio 20 d., 10:30 val. Clevelando Šv. Jurgio bažnyčioje bus atnašaujamos vaikams skirtos Mišios. Tą dieną visi vaikai yra kviečiami susirinkti prie altoriaus. Ger. J.

VETERANŲ PARAMA

Katalikų Karo Veteranų 613-tas postas įteikė Clevelando Šv. Jurgio parapijai \$414.63 auką. Tai buvo 25% veteranų pobūvyje pravestos atvirkštinės loterijos pelno. Ger. J.

- Siuntiniai į Lietuvą, Latviją, Estiją
- Pinigų persiuntimas
- Air cargo
- Maisto siuntiniai

VISA TAI -

atlanta IE
Trumpiausias kelias gimtinėn

639 East 185th Street
Euclid, OH 44119

Telefonas (216) 481-0011

Dirbame: antr. - penkt. nuo 9 v.r. iki 5 v.v.,
šeštadienį nuo 9 v.r. iki 2 v. popiet

Pagrindinis atlanta IE ofisas - Chicagoje

TAUPA

Lithuanian Credit Union

Lietuvių Kredito Kooperatyvas

767 East 185th Street * Cleveland, OH 44119
4 8 1 - 6 6 7 7

DARBO VALANDOS

antradienį, trečiadienį ir ketvirtadienį * 9:00 vr – 4:00 pp *
penktadienį * 9:00 vr – 6:00 pp * šeštadienį * 9:00 vr – 12:00 pp *
sekmadienį parapijoje * 11:00 vr – 12:00 pp *
* Kiekviena taupomoji sąskaita federalinės valdžios (NCUA) apdrausta iki \$100,000 *

JAKUBS AND SON Laidojimo Įstaiga

William J. Jakubs Sr.,
William J. Jakubs Jr.,
Kenneth Schmidt ir
Barbara Jakubs Schmidt

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai
936 East 185th Street, Cleveland, Ohio 44119
Tel. (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama
teikianti jaukią atmosferą liūdesio valandoje.
Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

MATAS REALTORS

NORMLS

Broker RITA MATAS – G.R.I. – state certified
real estate appraiser

2412 CEDARWOOD ROAD
PEPPER PIKE, OH 44124
(216) 473-2530

18021 MARCELLA ROAD
CLEVELAND, OH. 44119
(216) 486-2530

ADV. VYTAS MATAS – teisinis patarėjas

DIRVA

LIETUVOS GARBĖS KONSULATAS FRANKFURTE a.M.

1993 vasario 18. Šio Europos finansų metropolio centre Lietuvos garbės konsulas jau veikė ištisus metus. Iš tikro garbės konsulų darbas ir uždaviniai nėra tokie svarbūs, kaip karjeros konsulų. Vokietijoje Lietuvos konsulas veikia tik sostinėje Bonnoje ambasados patalpose. Garbės konsulai, nors ir skiriami jų atstovaujamos valstybės vyriausybės, bet jokios finansinės paramos negauna.

Lietuvos garbės konsulas Vokietijos milijonierius Karl Rothenberger kvietimuose iškilmes pažymėjo, kad jos ruošiamos lietuvių tautos šventės ir oficialaus garbės konsulato atidarymo proga.

Puikiuose Frankfurto prekybos, pramonės ir mokslo namuose, dvelkiančiuose senove ir buvusią didikų prabangą, Lietuvos garbės konsulas su žmona pasveikino 128 svečius, daugiausiai Frankfurte reziduojančius generalinius bei garbės konsulus, miesto burmistrą bei daug vadovaujančių jo įstaigos pareigūnų, stambių prekybos, pramonės bei bankų direktorių.

Tarp svečių buvo ir apie 20 lietuvių, daugiausia Lietuvos ambasados Bonnoje darbuotojų su žmonomis: ambasadorius prof. dr. Vaidotas Antanaitis, jo dešinioji ranka dr. Jonas Rudalevičius, kon-

sulas G. Šiaudvytis ir kiti. Buvo ir LDDP frakcijos pirmininkas Lietuvos seime Justinas Karosas, užsienio reikalų komisijos ir santykiams su Vokietija palaikyti narys Antanas Račas, Vasario 16 gimnazijos direktorius Andrius Šmitas su žmona ir kiti. Salės kampe puikavosi Lietuvos trispalvė. Patalpas puošusios gėlių puokštės buvo parinktos trijų spalvų: geltonų, žalių ir raudonų. Visi buvo vaišinami sumuštinukais, šampanu ir kiekvieno pasirenkamais kitais gėrimais. Priėmimas, kaip tokiais atvejais priimta, truko dvi valandas – nuo 17-tos iki 19-tos.

Frankfurto konsulų dekanas Švedijos general. konsulas Bertil Lund pasveikino naująjį garbės konsulą, pasiūlydamas, jog Frankfurtas padidėjo dar vienu konsulatu.

Frankfurto burmistras dr. Hans-Jurgen Moog, apžvelgęs seną ir turtingą miesto praeitį, palinkėjo naujam konsului gilinti santykius tarp Vokietijos ir Lietuvos. Svarbiausias jo uždavinys esąs būti tiltu tarp Rytų bei Vakarų ir vykdyti humanitarinę pagalbą Lietuvai.

Oficialiai atidarydamas garbės konsulatą, Lietuvos ambasadorius Vokietijoje prof. dr. Vaidotas Antanaitis priminė, jog Vokietija 1918 m. pirmoji ir 1991 m. vėl pirmoji iš didžiausių valstybių

DIRVA ATSIPRAŠO

Skubant laikraštį atiduoti į spaustuve, po dviem nuotraukom nepataisėm įsivėlusias klaidas, kur įrašyta, kad Tautinės Sąjungos vadovybės atstovų suvažiavimas įvyko Detroite, o ne Chicagoje.

pripažino Lietuvos nepriklausomybę. Už tai dėkojo Vokietijos valdžiai ir vokiečių tautai. Reiškė padėką ir Karlui Rothenbergiui už sutikimą būti Lietuvos garbės konsulu, prisiimant papildomą našą. Žinodamas naujojo konsulo energiją ir simpatijas Lietuvai, neabejoja, jog iki šiol buvę daugiau oficialūs santykiai taps nuoširdžiu ir abiem šalims naudingu bendradarbiavimu. Perdavė Lietuvos prezidento A. Brazausko sveikinimus. Seimo narys Antanas Račas papasakojo, kaip jam, 1991 m. kovo mėnesį atvykusiam į Huttenfeldą vadovauti lietuvių informacijos biurui, pirmasis prisistatė Rothenbergis ir pasiūlė savo paslaugas. Jų vėliau priėmė ir Lietuvos ambasada Bonnoje, ypač teikiant Lietuvai ūkinę paramą.

Lietuvos konsulas G. Šiaudvytis iš Bonnos sveikino draugišką kolegą.

Iškilmų šeimininkas Karl Rothenberger, dėkodamas svečiams už apsilankymą, pastebėjo, kad jam didelė garbė būti pirmuoju Lietuvos garbės konsulu Europoje. Lietuvos-Vokietijos ūkiniai ryšiai stiprėja: 1992-1993 m. padidėjo steigimas bendrų Vokietijos-Lietuvos ūkinių bendrovių. Jis stengsis savo konsulinės kompetencijos ribose, į kurias įeina Hessen, Rheinland-Pfalzo ir Saarlan-

Audra Gedrytė, ilgametė Grandinėlės šokėja ir mokytoja, ištėkėjo už Dr. Todd Brack gegužės 29-tą dieną. Ateinančius trejus metus jaunoji pora gyvens Dayton, Ohio.

do kraštai, skatinti lietuvių-vokiečių bendradarbiavimą, kad Lietuvai ir jos žmonėms pasisektų sklandus įsijungimas į Europos Ūkio Bendruomenę.

Po priėmimo iškilmų šeimininkas pakvietė vakarieniauti 30 rinktinių svečių, kurių mažiausiai pusę sudarė lietuviai, į ištaigingą barono de la Moutte vardo restoraną. Per vakarienę Lietuvos seimo narys Antanas Račas dėkojo garbės konsului už pagalbą jam ir Lietuvai. Savo ir LDDP frakcijos pirmininko Justino Karuso vardu įteikė dovaną – senojo Vilniaus albumą ir pirmosios pokario

dainų šventės (iš viso 13-tos) plokštelių rinkinį.

Taip užkandžiaudami ir draugiškai besišnekučiuodami, šeimininkai ir svečiai suspėjo pavakarieniauti dar prieš vidurnaktį.

VYTIS INTERNATIONAL TRAVEL SERVICE, INC.

2129 Knapp Street
Brooklyn, New York 11229-5697

NEW YORKAS – VILNIUS
viena kryptimi pigiausi
bilietai vasaros metu – \$498
plus taxai.

"Vytis" 718-769-3300
arba 1-800-952-0119.

(22-25)

Su šypsena ir pilni entuziazmo ruošiamės Lietuvon!

Balandžio 17 ir 18 dienomis Clevelande suvažiavo APPLE organizacijos mokytojai paruošiamiesiems vasaros kursų darbams Lietuvoje. Suvažiavo mokytojai iš aštuonių tolinių ir artimų valstijų. Posėdžiai ir diskusijos vyko visą popietę. Po posėdžio ir skanios lietuviškos vakarienės Gintaro restorane visi dalyvavo "Grandinėlės" keturiasdešimts metų sukaktuviniame koncerte. Kadangi daug buvo amerikiečių, kurie nebuvo matę "Grandinėlės", jie su nepaprastu dėmesiu sekė koncertą ir žavėjosi šokėjų miklumu ir šokių tempu.

Lietuvoje mokytojų kursai vyks nuo liepos 12 iki rugpjūčio 14 dienos Vilniuje, Klaipėdoje, Marijampolėje ir Birštone. Viso važiuoja apie 60 mokytojų, instruktorių ir pagalbininkų. Bus dėstoma apie keturiolika dalykų, pradžios ir vidurinės mokyklos mokytojams.

APPLE organizacija dėkoja visiems aukotojams už duosnumą. Viso buvo suaukota \$16,500.00. Kiekvienas Lietuvos mokytojas, dalyvavęs ir išklausęs kursus, gaus stipendiją, kuri padengs jų kursų išlaidas.

Suvažiavimas buvo užbaigtas Irenos ir Algio Giedraičių namuose skaniais užkandžiais ir draugiškais atsisveikinimo žodžiais: "See you in Vilnius!"

Visi keliauninkai susigrūdė į kelias mašinas ir autobusiuką ir patraukė Clevelando Hopkins aerouosto link.

(ijg)

A. A.

ANTANUI VAIČAIČIUI

Lietuvoje mirus, broliui KOSTUI su šeima reikiame nuoširdžią užuojautą.

Bronė ir Vytas Mikliai

St. Petersburg, Florida

Mylimai mamai

A. † A.

JUZEFAI

PEČIULAITIENEI

Lietuvoje mirus, dukrai KAZIMIERAI, sūnams POVILUI ir PRANUI, jų šeimoms, vaikaičiams, giminėms ir artimiesiems reikiame nuoširdžią užuojautą ir kartu liūdime

Vladas Bacevičius
Jonas Balbatas
Nora ir Vincas Čečiai
Genovaitė ir Albinas Karsokai
Elena ir Jurgis Malskiai
Albina ir Vladas Petukauskai
Stasė ir Kazys Žiedoniai